

עֲזְרֵי יַמְעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוּנֵי זוֹהַר

- מְנַקֵּד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׁחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל- 29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְתַּת רִיחַ פֶּלֶל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוּנֵי זוֹהַר

בְּכָּ - 20 דִּקּוּת בְּלִבְד

בְּדִקּוּת סִפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תַּשַּׁע"א לַפ"ק

◆ קוֹנְטְרָס נִסְפָּר 23 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה גחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בַּפֶּתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנֵים שְׂאֲבֵינוּ לְכַבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נִהְגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סִפְרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב־29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וּכְשֶׁמְחַלְקִים לְ-29 אֲנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ-20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זֶהר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמִיד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנֶחֱשֵׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְּדוּשָׁה. וְכֵן כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנָם סֵט פְּזוּה, וַיַּחֲלַק לְ-29 אֲנָשִׁים שְׂיַלְמָדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכֵן יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשִׁמְיָא שְׁבָנוּ יְגַדֵּל לְאִילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדָאֵי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחֲתָן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוּשָׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּגְמְרוּ 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוּשָׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִיט לְעֵלוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוֹצֶה לְלַמֵּד זֶהר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחֲלַק לְ-29 אֲנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדָאֵי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוּל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מִדְרַשׁ שְׂרוֹצִים לְגַמֵּר אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכְּוּ לְקַרֵּב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכְּוּ שְׂרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוּת לְמַעֲלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְּדָם זֹכֶה. - נִתַּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחִלּוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפֵּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְּדוּשָׁה לְעֵלוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוּן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֵלוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדָאֵי הוּא רַבִּי שְׂמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחִק", שְׂבִזְכוּת שְׁלוֹמִידִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוּתוֹ יְגוּ עָלֵינוּ אֲמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לְנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֲתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיָן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (703), כִּי בְּזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכֵּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רֵאשִׁי תַבּוֹת רַשְׁבִּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשִׁמְיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנִי וְגַשְׁמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאִלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס כְּפֹה שְׂרוֹצֶה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוֹצֶה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוּתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגַדֵּל כַּח זְכוּת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכֶּה לְרֵאוֹת מִיוֹצֵאי חִלְצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדָּנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהֵאֵי סִפְרֵי הַזְהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אֲמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובזהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועי' בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקמץ יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסיים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועי' נענו

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום
למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר
הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל
סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם
הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים
את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט),
פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים
(האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד]
- מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה
בכל רגע בלמודו, ובוודאי בסיום כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר
חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא
הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוהר שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך
יושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל
הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים
ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו
עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש,
וישב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה.
ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר
בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך
השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו
בזוהר בפרשת שמות (ד' ק"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה,
עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת
הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה,
ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז
מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה.
ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה
ש'היה ה'וא - ראשי תבות משה - ש'היה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י
נשמת משה ובזכותו נגא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים,
עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל
הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו
צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר
כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על
שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על
כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות
נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

שמי וזה זכרי, י"ה עם שמ"י - שלש מאות ששים וחמשה לשמאל, ו"ה עם זכר"י - מאתים ארבעים ושמונה לימין. בפרס יהיו ו"ה לימין, בראש השנה י"ה לשמאל, שבועות אחוז בשניהם, וזה העמוד האמצעי. זהו שפתוב מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת, בו השתלם יהו"ה, ועם כל זה לא יהיה שלם אלא עם בת זוגו, שהיא אדנ"י, ובאיזה מקום? בסופה, שהוא כ"ו ה"ס, שהיא יאהדונה"י, וסוד הדבר - ויבא יעקב שלם ביהו"ה, מיד ויבן לו בית, זו סכה, כמו שנאמר ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית. באותו זמן, מה שהיה אני ישנה בגלות, שהתעלה הדפק שלה, השלמות שלה, באותו זמן נאמר על השכינה ולבי ער, להתעוררות הגאולה, ובאותו זמן נושבת בה רוח הקדש, שבזמן שאין נושבת רוח הקדש, נושבת רוח סערה באון שמאל של הלב, ויכול להטעות את העולם. וזהו שנאמר בו והנה רוח סערה באה מן הצפון, שמסעירה את גופו של האדם, שנאמר בו מצפון תפתח הרעה, ובאותו זמן שולטים בעולם כל הרוחות והשדים והמזיקים הרעים שמשחיתים את העולם, שהם מלאכי חבלה, וזה הדפק של המחלה שעולה באש הגיהנם שהיא מרה, ומחמם את גוף האדם, ובו וימרו את חייהם, שהאיברים, שהם ישראל, בעבודה קשה, זה הכבד, שהוא כבד על העורקים (של מרה) של הדם, בחמר ובלבנים, זו לחה לבנה, שהיא כבדה על האדם, וממנה יבאו לו כמה חלאים רעים, שהם מים הזדונים שמתגברים על האיברים שלו.

איהו זה שמי וזה זכרי (שמות ג טו) י"ה עם שמ"י שס"ה לשמאל, ו"ה עם זכר"י רמ"ח לימין, בפסח יהו"ה לימין, בראש השנה י"ה לשמאל, שבועות אחד בתרוייהו ודא עמודא דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (בראשית כט כז) מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת, ביה אשתלים יהו"ה, ועם כל דא לא יהא שלם אלא בבית זוגיה דאיהי אדנ"י, ובאן אתר בסופה, דאיהו כ"ו ה"ס דאיהי יאהדונה"י, ורזא דמלה ויבא יעקב שלם (שם לג יח) ביהו"ה, מיד ויבן לו בית דא סופה, כמה דאת אמר (שם י"ז) ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית.

בהווא זמנא, מה דהוה אני ישנה בגלותא, דאסתלק דפיקו דילה שלימו דילה, בהווא זמנא אתמר בשכינתא ולבי ער, לאתערוותא דפורקנא, ובהווא זמנא נשיב רוחא דקודשא בה, דבזמנא דרוחא דקודשא לא נשיב רוח סערה נשיב, באודנא שמאלא דלבא, ויכיל למטעי עלמא.

והאי איהו דאתמר ביה (יחזקאל א ד) והנה רוח סערה באה מן הצפון, דסעיר גופיה דבר נש, דאתמר ביה (ירמיה א יד) מצפון תפתח הרעה, ובהווא זמנא שליטין בעלמא כל רוחין ושריין ומזיקין בישין דמחבלין עלמא דאינון מלאכי חבלה, ודא דפיקו דמרעא דסליק באשא דגיהנם דאיהי מרה, ומחמם לגופיה דבר נש, וביה וימרו את חייהם, (שמות א יד) דאברין דאינון ישראל, בעבודה קשה דא כבד, דאיהו כבד על ערקין (דמרה) דדמא, בחמר ובלבנים דא ליחא הוורא, דאיהי כבדה על בר נש, ומינה יתון ליה כמה מרעין בישין, דאינון מים הזדונים דמתגברין על אברין דיליה.

וּבְכָל עֲבוּדָה בַשָּׂדֶה דָּא דְפִיקוּ דְדָמָא,
שֶׁל הַדָּם, שְׁנֵאמַר בּוֹ אִישׁ יוֹדֵעַ
צִיד אִישׁ שָׂדֶה, וּמָה הוּא הַדְּפֵק
שֶׁל הַדָּם? רוּחַ סַעְרָה, שְׁמַתְגַּבֵּר
בּוֹ דָם עוֹרְקֵי הַכֶּבֶד, שֶׁהוּא עֲשׂוֹ
הוּא אָדוּם, שְׁעוֹרְקֵיו - כִּי רִגְלֵיהֶם
לָרַע יִרְוּצוּ וַיִּמְהָרוּ לְשַׁפֵּף דָּם.
אֲשֶׁר עָבְדוּ בְהֵם בְּפָרָף, דּוֹפֵק
בְּמַרְהַ הַשְּׁחוֹרָה, שֶׁהוּא יִבֵּשׁ
בְּרִיקְנוּת, וּמִשּׁוֹם זֶה נֶאמַר בּוֹ
בְּפָרָף.

וּבְשַׁעֲוֵבְרַת רוּחַ הַסַּעְרָה, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמְאָה אַעֲבִיר
מִן הָאָרֶץ, מִתְעוֹרֵר הַדְּפֵק בְּאוֹתוֹ
הַרוּחַ, עָלָיו נֶאמַר בְּדָבָר יְהו"ה
שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל צַבָּאָם.
בְּאוֹתוֹ זְמַן הַהֲבָלִים שֶׁל הַתְּפִלוֹת
עוֹלָיִם בּוֹ בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמַעְלָה,
וַיִּתְעוֹרְרוּ אֲלֵיהֶם הַבָּלִים
עָלְיוֹנִים, שְׁנֵאמַר בְּהֵם כִּי לֹא עַל
הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם וְכו',
שֶׁהוּא הַבַּל הַלֵּב שֶׁל הַשְּׂכִינָה
הַקְּדוּשָׁה, לְהַב הַמְּזַבֵּחַ, וּמִיד
שְׁעוֹלָה בַּהֲבָלִים שֶׁל פִּיהֶם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל בַּתְּפִלוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּף
הוּא שׂוֹאֵל בְּשִׁבְלֵיהָ, מִי זֹאת
עוֹלָה מִן הַמְּדַבֵּר? מִי בּוֹזֵאת עוֹלָה
וְדָאֵי.

וּמִשּׁוֹם זֶה יֵשׁ הַבַּל וַיֵּשׁ הַבַּל, יֵשׁ
הַבַּל שְׁנֵאמַר בּוֹ וַתּוֹסֵף לָלֶדֶת אֶת
אָחִיו אֶת הַבַּל, וַיֵּשׁ הַבַּל שֶׁל
תְּפִלוֹת וְעֲבוּדוֹת טוֹבוֹת, וַיֵּשׁ הַבַּל
שֶׁל דְּבָרִים בְּטָלִים, דְּבָרִים
רִיקָנִים, שְׁנֵאמַר בְּהֵם הַבַּל הֵמָּה
מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים בַּעַת פְּקֻדָּתָם
יֵאבְדוּ. מָה זֶה בַּעַת פְּקֻדָּתָם?
אֵלָּא בְּזִמְנָה שְׁבָאָה גְּאֻלָּה וּפְקֻדָּה
לְיִשְׂרָאֵל, יֵאבְדוּ מִן הָעוֹלָם. הַבַּל
תַּעֲתוּעִים, שְׁמַתְעִים אֶת בְּנֵי
הָאָדָם, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שׂוֹלֵטֵת
בְּעוֹלָם שֶׁהוּא הַדְּפֵק, שְׁנֵאמַר בַּה
קוֹל דְּוָדִי דּוֹפֵק, הַדְּפֵק שְׁעוֹלָה

וּבְכָל עֲבוּדָה בַשָּׂדֶה דָּא דְפִיקוּ דְדָמָא,
דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית כה כז) אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד
אִישׁ שָׂדֶה, וּמֵאֵי נִיהוּ דְפִיקוּ דְדָמָא רוּחַ סַעְרָה,
דְּאִתְגַּבֵּר בֵּיהּ דְמָא דְעָרְקִין דְכֶבֶד, דְּאִיהוּ עֲשׂוֹ
הוּא אָדוּם (שם לו א), דְעָרְקִין דִּילֵיהּ כִּי רִגְלֵיהֶם
לָרַע יִרְוּצוּ וַיִּמְהָרוּ לְשַׁפֵּף דָּם (משלי א טז), אֲשֶׁר
עָבְדוּ בְהֵם בְּפָרָף (שמות א יד), דְפִיקוּ בְמַרְהַ
אוּכְמָא, דְּאִיהוּ יִבֵּשׁ בְּרִיקְנָיָא, וּבְגִין דָּא אִתְמַר
בֵּיהּ בְּפָרָף.

וְכֹר אֶתְעֵבֵר רוּחַ סַעְרָה, כְּמָה דְאִתְ אָמַר (זכריה
יג ב) וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמְאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ,
אִתְעַר דְפִיקוּ בְּהֵוּא רוּחָא, עָלֵיהּ אִתְמַר (תהלים
לג ו) בְּדָבָר יְהו"ה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל
צַבָּאָם, בְּהֵוּא זְמַנָּא הַבָּלִים דְצִלוֹתִין סְלָקִין
בֵּיהּ בְּרוּחָא דְקוּדְשָׁא לְגַבֵּי עֵילָא, וַיִּתְעַרְוּ
לְגַבֵּייהוּ הַבָּלִים עֲלָאִין, דְּאִתְמַר בְּהוּ (דף קח
ע"א) (דברים ח ג) כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יַחֲיֶה
הָאָדָם וְכו', דְּאִיהוּ הַבַּל דְלִבָּא דְשְׂכִינְתָא
קְדִישָׁא, לְהַב הַמְּזַבֵּחַ, וּמִיד דְסִלִּיקַת בְּהַבָּלִים
דְּפוּמֵייהוּ דִישְׂרָאֵל בְּצִלוֹתִין, קוּדְשָׁא בְרִיף
הוּא שְׂאִיל בְּגִינָה מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְּדַבֵּר (שיר
ג) מִי בּוֹזֵאת עוֹלָה וְדָאֵי.

וּבְגִין דָּא אִית הַבַּל וְאִית הַבַּל, אִית הַבַּל
דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית ד ב) וַתּוֹסֵף לָלֶדֶת אֶת
אָחִיו אֶת הַבַּל, וְאִית הַבַּל דְצִלוֹתִין וּפּוֹלְחָנִין
טְבִין, וְאִית הַבַּל דְמַלְיִין בְּטָלִין מַלְיִין רִיקְנִין,
דְּאִתְמַר בְּהוּן (ירמיה י טו) הַבַּל הֵמָּה מַעֲשֵׂה
תַּעֲתוּעִים בַּעַת פְּקוּדָתָם יֵאבְדוּ, מֵאֵי בַּעַת
פְּקוּדָתָם, אֵלָּא בְּזִמְנָא דְאִתִּי פּוֹרְקָנָא וּפְקוּדָה
לְיִשְׂרָאֵל, יֵאבְדוּ מִן הָעוֹלָם, הַבַּל תַּעֲתוּעִים
דְּתוּעִים לְבַנֵּי נֶשָׂא, וְרוּחָא דְקוּדְשָׁא שְׁלִיט
בְּעֲלָמָא, דְּאִיהוּ דְפִיקוּ דְאִתְמַר בֵּיהּ (שיר ה

ה) קוֹל דְּוָדִי דּוֹפֵק, דְּפִיקוּ דְסִלִּיקַת בְּגַלְגְּלֵי יַמָּא, דְּסִפִּינָה דְאִיהִי לְבָא, וְכָל

בגלי הים, שהספינה שהיא הלב,
ועל כל הגלים נאמר אל אשר
יהיה שמה הרוח ללכת ולכו,
ובהם החיות רצוא ושוב, רצוא
שנים, ושוב שנים, והם יהו"ה,
שנאמר בהם פה אמר יהו"ה
מארבע רוחות באי הרוח.

ער השכינה נאמר, אשר שמתי
חול גבול לים, והוא התחום של
כלם, כמו שתחום שבת,
וכשרצים הגלים בארבע רוחות,
מיד שרואים שכינה שהוא חול
לב (ג"א לים), שהיא החול שמקיף את
הים, נאמר בהם ושוב, חוזרים
למקומם, וארבע הרוחות הללו,
כשיוצאות מן הלב, התנועה
שלהן היא לארבעת צדדי
הספינה, שתיים בשתי כנפי ראה,
ושתיים בשני בתי הלב, והתנועה
של הדפק של הרוח עושה
תנועתו, ודופק בנקדה אחת או
שתיים או שלש, וחוזר למקומו,
ובנקודות שדופק נודע הדפק,
לפעמים דופק פעם אחת וחוזר
למקומו, והדפק הזה נודע
בנקודות של התורה. באותו זמן
שדופק בנקדה אחת למטה, היא
חיר"ק, ואם היא למעלה היא
חל"ם, כשהיא באמצע הוא
שור"ק. אם היא למעלה, מראה
שמתגברת האש שהוא חם ויבש
והוא קל, שעליו נאמר זאת תורת
העלה, ואם הוא דופק נקדה
למטה, הוא חר"ק, ויורד במים
שהוא קר ולח והוא כבד, ואם
דופק הנקדה באמצע שר"ק,
שנושב (שיורד) ברוח על המים
ואוחז בשניהם, והוא חם ולח.
וזהו שנקוד פעם אחת למעלה
ומתעלה הדפק, או דופק פעם
אחת למטה ומתעלה הדפק, או
דופק פעם אחת באמצע ומתעלה
הדפק, ואם דופק פעמים זה אחר
דופק נקדה אחת למעלה ונקדה

גלייא עליהו אתמר, אל אשר יהיה
שמה הרוח ללכת ולכו, ובהון החיות רצוא
ושוב, רצוא תרין ושוב תרין, ואינון יהו"ה,
דאתמר בהון (שם לו ט) פה אמר יהו"ה מארבע
רוחות באי הרוח.

שכינתא עלה אתמר (ירמיה ה כב) אשר שמתי
חול גבול לים, ואיהו תחומא
דכלהו, פגוונא דתחום שבת, וכד רצין גלין
בארבע רוחין, מיד דחזיין שכינתא דאיהו
חול לב (ג"א לים), דאיהו חול דאסחר לימא,
אתמר בהון ושוב, חזראן לאתרייהו, ואלין
ארבע רוחין פד נפקי מן לפא, תנועה דלהון
איהו לארבע סטרין דספינה, תרין בתרין כנפי
ריאה, ותרין בתרי בתי לפא, ותנועה דדפיקו
דרוחא עביד תנועתיה, ודפיק בנקודה אחת
או תרין או תלת, ואתחזר לאתריה, ובנקודין
דדפיק אשתמודע דפיקו, לזמנין דפיק זמנא
חדא ואתחזר לאתריה, ודפיקו דא אשתמודע
בנקודין דאורייתא, בההוא זמנא דדפיק
בנקודה חדא לתתא איהו חיר"ק, ואם היא
לעילא איהו חל"ם, פד איהו באמצעיתא איהו
שור"ק, אם היא לעילא אחזי דאתגבר אשא
דאיהו חם ויבש ואיהו קל, דעליה אתמר (ויקרא
יב) זאת תורת העולה, ואם הוא דפיק נקודה
לתתא איהו חר"ק, ונחית במיא דאיהו קר
ולח ואיהו כבד, ואי דפיק נקודה באמצעיתא
שר"ק דנשיב (ג"א דנחית) ברוחא על מיא,
ואחיד בתרוייהו ואיהו חם ולח.

והאי איהו דנקיד זמנא חדא לעילא ואסתלק
דפיקו, או דפיק זמנא חדא לתתא
ואסתלק דפיקו, או דפיק זמנא חדא
באמצעיתא ואסתלק דפיקו, ואם דפיק תרי
זמני דא בתר דא ואסתלק דפיקו, הא אינון
זה ומתעלה הדפק, הרי הם צר"י שהדפק שלהם שוים, אבל

אחת למטה זו אחר זו, הם שב"א, ושתי נקודות הן אש ומים, לפעמים זה עולה וזה יורד, כגון את המאור הגדל (לממשלת היום) ואת המאור הקטן (לממשלת הלילה), ולפעמים הם שוים, והם שמים, אש ומים, ולפעמים דופק שלשה דפקים, אחד למעלה, ואחריו שני באמצע, ואחריו שלישי למטה, הרי שלשה יסודות יתעוררו בו, שהם אש ומים ורוח באמצע, וזה שר"ק, ואם דופק שתי דפיקות שוות זו אחר זו ונקדה אחר שתיים למטה, הרי הם סגו"ל, שהם מים ואש ורוח למטה, ולפעמים דופק ברחב, באריכות, זה פת"ח, ולפעמים דופק באריכות ונקוד נקדה אחריו, זה קמ"ץ, באריכות מראה רחמים.

אם זכו, הדפק דופק בתשע הנקודות הללו, השכינה פלי לכלם, עשירית להם, משום שבה פלולות כל האותיות, והאותיות הן לנקודות כגוף אל הרוח, ובין כל דפק ודפק (י' שעורו, שהוא שעור קומה), ו' שעורו, שהוא שעור קומה. וכשהנקודות דופקות בו, הם כלם דופקים דפיקות בנחת ברחמים, וכשאינן שם ו', דופקים במהירות, ואותם דינים דפיקות של דחק אחר דחק, והם עת צרה היא ליעקב וממנה ישע.

והבכ"י של הנקודות הוא הנפש, הנשמה היא כתר על כלם, וממנה הכתרים, שהם טעמי התנועה של הנקודות והאותיות, והיא תלויה במחשבה, והנקודות תלויות באמירה, האותיות בעשיה, וזהו אומר ועושה, מצד הימין אמירה, ומצד השמאל עשיה, העמוד האמצעי כולל את שניהם, אומר

צ"י דדפיקו דלהון שוין, אבל דפיק נקודה חדא לעילא ונקודה חדא לתתא דא בתר דא אינון שב"א, ותרין נקודין, אינון אש ומים, לזמנין דא סליק ודא נחית, כגון את המאור הגדול (לממשלת היום) ואת המאור הקטן (לממשלת הלילה), (בראשית א טז) ולזמנין אינון שוין ואינון שמים אש ומים, ולזמנין דפיק תלת דפיקין חד לעילא ובתריה תניינא באמצעיתא ובתריה תליתאה לתתא, הא תלת יסודין יתערוין ביה דאינון אש ומים ורוח באמצעיתא ודא שר"ק, ואם דפיק תרין דפיקין שוין דא בתר דא ונקודה בתר תרין לתתא הא אינון סגו"ל, דאינון מים ואש ורוח לתתא, ולזמנין דפיקו בפותיא באריכו דא פת"ח, ולזמנין דפיק באריכו ונקיד נקודה אפתריה דא קמ"ץ, באריכו אחזי רחמי.

אם זכו דפיקו דפיק באלין נקודין תשע, שכינתא מאנא לכלהו עשירית לון, בגין דבה פלילין כל אתוון, ואתוון אינון לגבי נקודין כגופא לגבי רוחא, וביין כל דפיקו ודפיקו (י' שעוריה דאיהו שעור קומה), ו' שעוריה דאיהו שיעור קומה. (דף קח ע"ב) וכד נקודין דפקין ביה, אינון דפקין פלהו דפיקין בנייחא ברחמי, וכד לית תמן ו' דפקין במהירו, ואינון דינין דפיקין דדוחקא בתר דוחקא, ואינון (ירמיה לז) עת צרה היא ליעקב וממנה ישע.

ומאנא דנקודין איהו נפש, נשמתא איהי כתר על פלהו, ומינה בתרין, דאינון טעמי תנועה דנקודין ואתוון, ואיהי תליא במחשבתא, ונקודין תליין באמירה, אתוון בעשייה, ודא איהו אומר ועושה, מסטרא דימינא אמירה, מסטרא דשמאלא עשייה, עמודא דאמצעיתא פליל תרוייהו אומר ועושה, ובמאי אומר ועושה,

וְעוֹשָׁה, וּבִמָּה אֹמֵר וְעוֹשָׁה?
בְּהוֹי"ה, שְׁנַאֲמַר בַּהּ יְהִי אֹר, וְיְהִי
אֹר. יְהִי אֹר, יְהִי י' בְּאֹר, וְנַעֲשֶׂה
אֹר, שְׁאוּחֵז בְּשִׁנְיָהֶם בְּעַמּוּד
הָאֲמָצְעִי.

וְיֵשׁ דְּפַק שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע,
שְׁמַהֲמָקוּם הִזָּה יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר רַע,
וְהוּא הַסּוּד שֶׁל לְהַט הַחֶרֶב
הַמְתַּהַפֶּכֶת, שְׁמַתְהַפֶּכֶת מִמְטָה
לְנַחֵשׁ וּמִנַּחֵשׁ לְמְטָה, הַדְּפַק שֶׁל
יֵצֵר הַטוֹב מְרָאָה בְּרִיאוֹת וּרְפוּאָה
שֶׁל כָּל הָאִיבָרִים, וְהַדְּפַק שֶׁל יֵצֵר
הַרַע מְרָאָה מַחְלָה שֶׁל כָּל אִיבָרֵי
הַגּוּף, וְכָל מִי שְׁאֵלִים - גּוֹבֵר. אִם
מִתְגַּבְּרוֹת הַזִּכְיוֹת, מִתְהַפֵּף מִנַּחֵשׁ
לְמְטָה, וּמִיָּד מְטָה כְּלָפִי חֹסֵד וְכָל
הַגּוּף נִרְפָּא, וְאִם מִתְגַּבְּרִים
הַחֲטָאִים, מִתְהַפֵּף מִמְטָה לְנַחֵשׁ,
וְנוֹשֵׁף אֶת כָּל הָאִיבָרִים בְּכֹמָה
נְשִׁיכוֹת שֶׁל כְּאָבִים וּמַחְלוֹת.

בְּאוֹתוֹ זְמַן נֹאמַר עַל הַדְּפַק, אֵין
קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת
חִלוּשָׁה קוֹל עֲנוֹת אָנְכִי שְׁמַע,
הַקּוֹל שֶׁל הַעֲנוּי, הַקּוֹל שֶׁל הַדְּפַק
בְּבֵית הַחֲלִי שֶׁל הַגְּלוּת אָנְכִי שְׁמַע.

וְיֵשׁ דְּפַק מִן הָאֵילָן שֶׁהוּא רַע, וְאֵין
בוֹ טוֹב כְּלָל, שְׁמַמְנוּ יוֹצֵאת רוּחַ
סַעְרָה שְׁמַסְעִירָה בּוֹ אֶת גּוּף
הָאָדָם, וְנֹאמַר בּוֹ רוּחַ חֲזַק מִפָּרֶק
הָרִים, שְׁהֵם עֲצָמוֹת הַגּוּף, וּמִשְׁבֵּר
סְלַעִים, שְׁהֵם צִלְעוֹת הַגּוּף, שְׁהֵם
כְּמוֹ הַסְּלַעִים, וְזֶהוּ שְׁיֹצֵא בְּדוֹן
וְאֵין לוֹ מִשְׁקַל וְשַׁעוֹר, וְבוֹ
וְהָאֲנִיָּה, שְׁהִיא הַגּוּף, חֲשֵׁבָה
לְהַשְׁבֵּר, וְזֶה הַדְּפַק שְׁעוֹלָה וְיוֹרֵד
בְּגַלֵּי הַיָּם, שְׁהֵם עֲשָׂרָה כְּתָרִים
תַּחְתּוֹנִים. כְּמוֹ שְׁהַמְלָכוֹת
הַקְּדוּשָׁה - כְּפֹךְ הִיא מְלָכוֹת
הַרְשָׁעָה, כְּמוֹ שְׁהַמִּילָה - כְּפֹךְ
הַעֲרָלָה, שְׁשֵׁם סַמְא"ל עֲרַל, וּבֵת
זִנוּגָה עֲרָלָה, נַחֵשׁ וְאַשְׁתֵּי זִנוּגִים.

כַּנְגַּד שְׁנֵי יָרִכֵי הָאֲמָת מִצַּד
הַטְּמָאָה תַּאוּמִיא"ל תּוּמִיא"ל,
וּכְנַגְדָם נֹאמַר תְּהִמַּת יְכַסִּימוּ יָרְדוּ

בְּהוֹיָה, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (בְּרֵאשִׁית א' ג') יְהִי אֹר וְיְהִי
אֹר, יְהִי אֹר יְהִי י' בְּאֹר וְאֲתַעְבִּיד אֹרִי
דְּאֲחִיד בְּתַרוּיָהּ בְּעַמּוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא.

וְאִית דְּפִיקוּ דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּמַהֲאִי
אֲתַר יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר רַע, וְאִיהוּ רִזָּא
דְּלֵהַט הַחֶרֶב הַמְתַּהַפֶּכֶת (שם ג' כד), דְּאֲתַהַפֵּף
מִמְטָה לְנַחֵשׁ וּמִנַּחֵשׁ לְמְטָה, דְּפִיקוּ דִּיֵּצֵר
הַטוֹב אַחְזִי בְּרִיאוֹתָא וְאַסּוּוֹתָא דְּכָל אַבְרִין,
וּדְפִיקוּ דִּיֵּצֵר הַרַע אַחְזִי מְרַעָא דְּכָל אַבְרִין
דְּגוּפָא, וְכָל מָאן דְּאֵלִים גְּבַר, אִי מִתְגַּבְּרִין
זְכוּוֹן אֲתַהַפֵּף מִנַּחֵשׁ לְמְטָה, וּמִיָּד מְטָה כְּלָפִי
חֹסֵד וְכָל גּוּפָא אֲתַסִּי, וְאִם מִתְגַּבְּרִין חוּבִין
אֲתַהַפֵּף מִמְטָה לְנַחֵשׁ וְנִשְׁיָף כָּל אַבְרִין בְּכֹמָה
נְשִׁיכִין דְּכְאִיבִין וּמְרַעִין, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֲתַמַּר
בְּדְפִיקוּ, אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת
חִלוּשָׁה קוֹל עֲנוֹת אָנְכִי שְׁמַע (שְׁמוֹת לב יח), קוֹל
דְּעֲנוּיָא קוֹל דְּדְפִיקוּ דְּבִי מְרַעָא דְּגְלוּתָא אָנְכִי
שְׁמַע.

וְאִית דְּפִיקוּ מְאִילָנָא דְּאִיהוּ בִישׁ, לִית בִּיהּ
טב כְּלָל, דְּמַנִּיָּה נְפִיק רוּחַ סַעְרָה,
דְּאַסְעִיר בִּיהּ גּוּפִיָּה דְּבַר נֶשׁ, וְאֲתַמַּר בִּיהּ (מלכים
א' יט יא) רוּחַ חֲזַק מִפָּרֶק הָרִים, דְּאֵינוֹן גְּרַמִּין
דְּגוּפָא, וּמִשְׁבֵּר סְלַעִים, דְּאֵינוֹן צִלְעוֹת דְּגוּפָא
דְּאֵינוֹן פְּגוּוּנָא דְּסְלַעִים, וְהִיא אִיהוּ נְפִיק בְּזוֹן
וְלִית לִיהּ מִשְׁקַל וְשַׁעוֹר, וּבִיָּה (יונה א' ד) וְהָאֲנִיָּה
דְּאִיהוּ גּוּפָא חֲשֵׁבָה לְהַשְׁבֵּר, וְהִיא דְּפִיקוּ סְלִיק
וְנַחִית בְּגַלֵּי יָמָא, דְּאֵינוֹן עֲשָׂר פְּתָרִין תַּתְּאִין,
כְּפִגּוּנָא דְּאִיהִי מְלָכוֹת קְדִישָׁא הִכִּי אִיהוּ מְלָכוֹת
חִיִּיבָא, כְּפִגּוּנָא דְּמִילָה הִכִּי אִיהִי עֲרָלָה, דְּתַמָּן
סַמְא"ל עֲרַל, וּבֵת זִנוּגִיָּה עֲרָלָה, נַחֵשׁ וְאַשְׁתֵּי
זִנוּגִים.

לְקַבֵּל תְּרֵי יָרִכֵי קְשׁוּט מִסְטָרָא דְּמַסְאָבו
תַּאוּמִיא"ל תּוּמִיא"ל, וּלְקַבְּלִיָּהּ

אֶתְמַר (שמות טו ה) תִּהְיֶה יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלוֹת כִּמוֹ אֶבֶן, לִקְבֹּל עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא אִיהוּ עוּגִיא"ל דְּמִתְמָן עוּג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן, מִסְטָרָא דְתֵרִין דְּרוּעִין אֵינוֹן (אגניא"ל) עוּזִיאַל, אֲגִיאל מִתְמָן אֲגַג, וְיֵבִיָּה כִּי גָאָה גָאָה סוּס וּרְכִבּוֹ רָמָה בֵּימָן (שם א), עוּזִיאַל, מִתְמָן עֲזָאזֵל, וּמִתְמָן עוּזִיאַל וְעוּזִיאַל, וְאִיהוּ חֲזִרִיאַל, יְכַרְסֵמְנָה חֲזִיר מֵיֶעֱר (תהלים פ יד), וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (בראשית כז מ) וְעַל חֲרָבָךְ תַּחֲיָה, וְאִיהוּ שְׁעִרִיאַל, דְּמִתְמָן רוּחַ סְעָרָה, וְאִיהוּ עֵשׂוֹ אִישׁ שְׁעִיר, וּמִתְמָן שְׁעַר בְּאִשָּׁה עֲרוּה, וְעֲלִיָּה אֶתְקַף הָהוּא דְאֶתְמַר בֵּיה (שמות טו ב) עֲזִי וְזִמְרַת י"ה וְיֵהִי לִי לִישׁוּעָה, יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה יְהו"ה שְׁמוֹ וְגוּמַר.

לְקַבֵּל בֵּינָה דְאֶתְמַר בְּהָ אֶלְף בֵּינָה, אֶלִין אֶלּוּפִי עֵשׂוֹ, לִקְבֹּל חֲכָמָה אָדָם בְּלֵיעַל אִישׁ אֶוֹן, לְעִילָא כְתִרִיאַל (נ"א כרתיא"ל) לִקְבֹּל פְּתַר עֲלִיוֹן, וּמִתְמָן פְּרַת לְכָל אֶלִין דְּעֵבְרִין עַל אֶוֹרִייתָא, וְאֵינוֹן פְּתֵרִין תְּתַאֲיִן אֵינוֹן קְלִיפִין לְעֵשֶׂר סְפִירָן, וְעֵשֶׂר סְפִירָן מוּחָא בְּגוּיָהוּ, וְאֶלִין קְלִיפִין אֵינוֹן מְחִיצָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים, בְּאֶלִין קְלִיפִין מִתְלַבֵּשׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ, לְקִיּוּמָא בְּשְׁכִינְתֵיהּ (תהלים קג יט) וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְלְקִיּוּמָא בֵּיה (שם מז ח) כִּי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, אֲבָל לְעִילָא בְּאַתְרֵיהּ אֶתְמַר (שם ח) לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע, אֶלָּא קְלִיפִין דִּילִיָּה לְעִילָא אֵינוֹן לְבוּשִׁין מְכַמָּה גְּוֹוִנִין שְׁפִירִין דְּנִהוּרָא, דְּמִנְהוֹן אֶתְפֹּשֵׁט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגֻלוֹתָא, וְאֶתְלַבֵּשׁ בְּאֶלִין אַחֲרָנִין, בְּגִין לְנִטְרָא לְיִשְׂרָאֵל, דְּאֵינוֹן מִתְלַבֵּשִׁין בְּאֶלִין קְלִיפִין, וְדָא אִיהוּ (ישעיה סג ט) בְּכָל צִרְתָּם לוֹ צֵר (דף קט ע"א) וְכוּ', בְּקִדְמִיתָא יֵהֵב לוֹן בִּידָא דְשְׁלִיחַ בְּגַלְל הַחֲטָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא הַתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם, וְכִבְיָכוּל בָּא

בְּמִצּוֹלוֹת כִּמוֹ אֶבֶן, כְּנִגְדַּת הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי הוּא עוּגִיאַל, שְׁמֵשׁ עוּג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן, מִצַּד שְׁתֵּי הַזְרוּעוֹת הֵם (אגניא"ל) עוּזִיאַל, אֲגִיאל אֲגִיאל מִשְׁם אֲגַג, וְכוּ כִּי גָאָה גָאָה סוּס וּרְכִבּוֹ רָמָה בֵּימָן. עוּזִיאַל מִשְׁם עֲזָאזֵל, וּמִשְׁם עוּזִיאַל וְעוּזִיאַל, וְהוּא חֲזִרִיאַל, יְכַרְסֵמְנָה חֲזִיר מֵיֶעֱר, וְעֲלִיוֹן נְאֻמַּר וְעַל חֲרָבָךְ תַּחֲיָה, וְהוּא שְׁעִרִיאַל, שְׁמֵשׁ רוּחַ סְעָרָה, וְהוּא עֵשׂוֹ אִישׁ שְׁעִיר, וּמִשְׁם שְׁעַר בְּאִשָּׁה עֲרוּה, וְעֲלִיוֹן הַתְּגַבֵּר אוֹתוֹ שְׁנֵאֻמַּר כּוֹ עֲזִי וְזִמְרַת י"ה וְיֵהִי לִי לִישׁוּעָה, יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה יְהו"ה שְׁמוֹ וְגוּמַר. כְּנִגְדַּת בֵּינָה שְׁנֵאֻמַּר בְּהָ אֶלְף בֵּינָה - אֱלֹהִים אֶלּוּפִי עֵשׂוֹ, כְּנִגְדַּת חֲכָמָה - אָדָם בְּלֵיעַל אִישׁ אֶוֹן, לְמַעַלָּה - כְּתִרִיאַל (כרתיא"ל) כְּנִגְדַּת כְּתִר - עֲלִיוֹן, וּמִשְׁם פְּרַת לְכָל אֶלּוֹ שְׁעוֹבָרִים עַל הַתּוֹרָה, וְאוֹתָם כְּתִרִים הַתְּחַתּוּנִים הֵם קְלִפּוֹת לְעֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת, וְעֵשֶׂר סְפִירוֹת בְּתוֹכָן הַמַּח, וְאֶלּוֹ הַקְּלִפּוֹת הֵן מְחִיצָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים. בְּקְלִפּוֹת הַלּוֹ מִתְלַבֵּשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׁכִינְתוֹ, לְקִיּוּמָא בְּשְׁכִינְתוֹ וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְלְקִיּוּמָא בּוֹ כִּי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, אֲבָל לְמַעַלָּה בְּמִקְוָמוֹ נְאֻמַּר לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע, אֶלָּא הַקְּלִפּוֹת שְׁלוֹ לְמַעַלָּה הֵן לְבוּשִׁים מְכַמָּה גְּוִנִים יְפִים שֶׁל אֹר, שְׁמֵהֶם הַתְּפֹשֵׁט הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגֻלוֹת, וְהַתְּלַבֵּשׁ בְּאַחֲרֵים הַלּוֹ כְּדִי לְשַׁמֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם מִתְלַבֵּשִׁים בְּקְלִפּוֹת הַלּוֹ, וְזֶהוּ בְּכָל צִרְתָּם לוֹ צֵר וְכוּ'. בְּהַתְּחִלָּה נִתְּן אוֹתָם בְּיַד הַשְּׁלִיחַ שְׁהוּא גְּבִרִיאַל, וְלֹא הָיָה מְזוֹן לְסִמָּא"ל וְלְמַחְנוֹת שְׁלוֹ אֶלָּא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, לוֹ עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה

אם ישראל הולכים בדרך הישרה ומקיימים את התורה ואת מצוותיו, ואם חס ושלום לא מקיימים את התורה ואת מצוותיו, נותן עשרה כתרים בידי סמא"ל, ולא צריך מזון לא מיד הקדוש ברוך הוא, כל שפן משלוחו, וזה לפרעה שאמר לי יאורי ואני עשיתני, משום שראה כתרים נכרים ביד סמא"ל, שבתחלה, פשהיו הפתרים התפתגנים בידי הקדוש ברוך הוא, מה פתוב בישראל? וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך, ובזמן שאותם פתרים נכרים ביד סמא"ל, לא פוחדים אמות העולם מישראל ועושים בהם כרצונם, עד שעת הגלות שיתקיים בהם ואת רוח הטמאה אעביר וכו', שאלו הקלפות גורמות להפרדה בין הקדוש ברוך הוא ובין ישראל, וזהו הסוד של כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם ובין אלהיכם, ועתיד הקדוש ברוך הוא להעביר את הקלפות הללו ולהראות לישראל במח שמבפנים, זהו שפתוב ולא יפנה עוד מוריך והיו עניך רואות את מוריך, ולא תהיה מחצה בין הקדוש ברוך הוא ושכינתו ובין ישראל.

ובזמן שעשר הספירות מתלבשות בקלפות הללו, אלו שמכירים את הקלפות עושים שבועה בשמות ובהיוו"ת של הקדוש ברוך הוא לקלפות הללו ומבטלים את הגזרה, ועל הקלפות הללו אמרו שצריך הבדלה, שהקדוש ברוך הוא התלבש בהם בימות החל, ובשבת מתפשט מהם ומתלבש בלבושי הקדש, ועשרה לבושים

מנהוץ ואתלבש בלבושין

דאיהו גבריאל, ולא היה מזונא לסמאל ולמשריין דיליה אלא על ידי שליחא, בגין חובין דישראל אתלבש הוא בהוץ, וכביכול אתי ליה על ידי דקודשא בריך הוא, להאי אם ישראל אזלין בארץ מישר ומקיימין אורייתא ופקודין דיליה, ואם חס ושלום לא מקיימין אורייתא ופקודין דיליה, יהיב עשר פתרין בידי דסמא"ל, ולא צריך מזונא לא מידא דקודשא בריך הוא, כל שפן משליחא דיליה, ודא לפרעה דאמר (יחזקאל כט ג) לי יאורי ואני עשיתני, בגין דחזא פתרין נוכראין בידא דסמא"ל, דבקדמיתא פד הוה פתרין תתאין בידא דקודשא בריך הוא, מה פתיב בישראל (דברים כח י) וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך, ובזמן דאינון פתרין נוכראין בידא דסמא"ל, לא דחלין אומין דעלמא מישראל, ועבדין בהו כרעותיהו, עד שעתא דפורקנא דיתקיים בהו (זכריה יג ב) ואת רוח הטומאה אעביר וכו', דאלין קליפין גרמין אפרשותא בין קודשא בריך הוא ובין ישראל, ודא איהו רזא כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם (ישעיה נט ב), ועתיד קודשא בריך הוא לאעברא אלין קליפין, ולא תחזא לישראל במוחא מלגאו, הדא הוא דכתיב (שם ל ט) ולא יפנה עוד מוריך והיו עניך רואות את מוריך, ולא יהיה מחיצה בין קודשא בריך הוא ושכינתיה ובין ישראל.

ובזמן דעשר ספירן מתלבשן באלין קליפין, אלין דידיעין בקליפין עבדין אומאה בשמהן ובהויות דקודשא בריך הוא לאלין קליפין ובטלין גזרה, ועל אלין קליפין אמרו דצריך הבדלה, דקודשא בריך הוא אתלבש בהוץ ביומין דחול, ובשבת אתפשט

הם של קדש, שנאמר בהם יהו"ה בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר. בְּדָד עֶשֶׂר, כְּחֻשְׁבוֹן עֶשֶׂר קְלֹפֹת הַחֵל, כְּשִׁמְתֻלְבֵּשׁ בָּהֶם, נֹאמֵר בְּדָד יֵשֶׁב מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ, בְּאוֹתָהּ קִלְפָה שְׁגוּרִים אָדָם לְהִתְלַבֵּשׁ בָּהּ שֵׁם ה', בּוּ נוֹטֵל נִקְמָה, וּבִשְׂכִיל זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא, וּבִשְׂכִיל זֶה תִקְנוּ בַהֲבִדְלָה הַמְבִדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל וּבֵין אֹר לְחֻשְׁךָ, שְׁלֹא יַחְבֵּר קְלֹפֹת הַחֵל אֶל קְלֹפֹת הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא יַעֲבִיד לָהֶם תַּעֲרֹכֶת.

וְזֶהוּ שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים, וּבִגְד כְּלָאִים שַׁעֲטָנֹו, וְכֹל מִי שֶׁמְעַרְב אוֹתָם, נֹאמֵר בּוּ אֶת מִקְדֶּשׁ יְהו"ה טִמָּא וְגוֹמֵר, שְׁבִשְׁבַת שְׁמִתְפַּשֵּׁט הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹלוּ הַלְבוּשִׁים וּמִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי קֹדֶשׁ, לֹא צָרִיךְ לְקָרֵב לְפָנָיו (לַפְנֵיהֶם) לְבוּשֵׁי חַל, שֶׁהֵמַח לֹא מְקַבֵּל טִמְאָה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב הֵלֵא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נֹאם יְהו"ה, שְׁבוּ לֹא יִכּוֹל לְהִתְעַרֵּב שׁוֹם עֲרוֹב, אֲלֵא בְּלְבוּשִׁים שְׁמִתְלַבֵּשׁ בְּשַׁבַּת וְיוֹם טוֹב יִכּוֹל לְהִתְעַרֵּב, וּבִשְׂכִילָם צִוָּה לַעֲשׂוֹת הַבְּדִלָה, שְׁלִמְטָה יֵשׁ עֵץ מְעַרְב טוֹב וְרַע כְּלָאִים, וְעֲלִיו נֹאמֵר וּמַעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, מִשׁוֹם שְׁאוֹתוֹ הֵמַח שְׁלוֹ בְּבִרְיָאָה יִכּוֹלָה לְהִתְעַרֵּב עֲמוּ קִלְפָה, אֲבָל הֵמַח שֶׁהוּא אֹר בְּדִרְךָ אֲצִילוֹת, לֹא יִכּוֹלָה לְהִתְעַרֵּב עֲמוּ (ב) שׁוֹם תַּעֲרֹכֶת.

וְיֵשׁ אֵילָן שֶׁל טוֹב וְרַע שֶׁל הַקְּלֹפֹת, שְׁאוֹתָם גְּרַעֲיָנִים הֵם מִבְּפָנִים רַע, וְהֵמַח דֵּק מִבְּחוּץ טוֹב, וְיֵשׁ שְׁמַח דֵּק מִבְּחוּץ טוֹב, וּמַח גְּדוֹל רַע מִבְּפָנִים, כְּמוֹ זֶהָב וְכֶסֶף מַעֲט מַצְפָּה מִבְּחוּץ וְעַפְרַת סִיגִים מִבְּפָנִים, זֶה מוֹנִיטִין שֶׁל שְׁקָר, פִּיּו טוֹב וְלְבוּ רַע, וְיֵשׁ

דְּקֹדֶשׁ, וְעֶשְׂרָה לְבוּשֵׁין אֵינוֹן דְּקֹדֶשׁ, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (דְּבָרִים לִב יב) יְהו"ה בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר, בְּדָד עֶשֶׂר, כְּחֻשְׁבֵּן עֶשֶׂר קְלִיפֹת דְּחוּל, כִּד אֲתִלְבֵּשׁ בְּהוֹן אֲתַמַּר (וּיקרא יג מו) בְּדָד יֵשֶׁב מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ, בְּהֵיֵא קְלִיפָה דְּגָרִים בְּרַ נֵשׁ לְאֲתִלְבֵּשׂא שֵׁם ה' בֵּיה נְטִיל נִיקְמָא, וּבִגִּין דָּא לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא (שְׁמוֹת כ ז), וּבִגִּין דָּא תִקְנוּ בַהֲבִדְלָה הַמְבִדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל וּבֵין אֹר לְחֻשְׁךָ, דְּלֹא יַחְבֵּר קְלִיפֵין דְּחוּל לְקְלִיפֵין דְּקֹדֶשׁ, וְלֹא יַעֲבִיד לּוֹן תַּעֲרֹכֶת.

וְרֵא אֵיהּוּ (וּיקרא יט יט) שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים וּבִגְד כְּלָאִים שַׁעֲטָנֹו, וְכֹל מִאֵן דְּעַרְב לּוֹן אֲתַמַּר בֵּיה (בְּמִדְבָר יט כ) אֶת מִקְדֶּשׁ יְהו"ה טִמָּא וְגוֹמֵר, דְּבִשְׁבַת דְּאִתְפַּשֵּׁט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְאֵלִין לְבוּשֵׁין וְאֲתִלְבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁין דְּקוּדְשָׁא, לֹא צָרִיךְ לְקָרְבָּא קְדְמוּהֵי (ג"א קְדְמוּהוֹן) לְבוּשֵׁין דְּחוּל, דְּמוּחָא לֹא מְקַבֵּל טוּמְאָה, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (יִרְמִיָּה כג כט) הֵלֵא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נֹאם יְהו"ה, דְּבִיה לֹא יִכִּיל לְאֲתַעֲרָבָא שׁוֹם עֲרוֹב, אֲלֵא בְּלְבוּשֵׁין דְּאִתְלַבֵּשׁ בְּשַׁבַּת וְיוֹם טוֹב יִכִּיל לְאֲתַעֲרָבָא, וּבִגִּינֵיהּוּ מְנִי לְמַעַבְד הַבְּדִלָה, דְּלִתְתָּא אֵית אֵילָנָא מְעוֹרְב טוֹב וְרַע כְּלָאִים, וְעֲלִיה אֲתַמַּר (בְּרֵאשִׁית ב יז) וּמַעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, בִּגִּין דְּהֵוּא מוּחָא דִּילֵיה בְּבִרְיָאָה, יִכִּיל לְאֲתַעֲרָבָא עַמִּיה קְלִיפָה, אֲבָל מוּחָא דְאֵיהּוּ נְהוּרָא בְּאַרְח אֲצִילוֹת לֹא יִכִּיל לְאֲתַעֲרָבָא עַמִּיה (ג"א בִּיה) שׁוֹם תַּעֲרֹכֶת.

וְאֵית אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע דְּקְלִיפֵין, דְּאֵינוֹן גְּרַעֲיָנִין אֵינוֹן מְלָגָאוּ רַע, וּמוּחָא דְקִיק מְלָכְר טוֹב, וְאֵית דְּמוּחָא דְקִיקָא מְלָכְר טב וּמוּחָא סְגִי בִישׁ מְלָגָאוּ, כְּגוֹן דְּהִבָּא וְכֶסֶפָא זַעִיר מְצוּפָה מְלָכְר, וְעוּפְרַת סִיגִים מְלָגָאוּ,

שהוא קלפה מבחויץ ומח
מבפנים, ועליהם נאמר גולל אור
מפני חשך וחשך מפני אור.
ויש עץ למטה של עבודה זרה
שאין לו מח, אלא קלפה מבפנים
ומבחוץ, ועליו נאמר לא כן
הרשעים כי אם פמוץ אשר תדפנו
רוח, והיא האשרה שנוטעים
אמות העולם לפני עבודה זרה,
שפריה מוץ אשר תדפנו רוח.
בזמן שיבא מלך המשיח, עתיד
הקדוש ברוך הוא להעביר את
כל הקלפות הללו למעלה
ובאמצע ולמטה, ולא תהיה
ערבוביה בפמליה של מעלה,
באותו זמן יהו"ה בדרך ינחנו,
לישראל, ואין עמו אל נכר,
באותו זמן ותוסף ללדת, נוספת
רוח של קדש על ישראל. זהו
שכתוב ונתתי לכם לב חדש ורוח
חדשה אתן בקרבכם.

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א)

רבי אלעזר ורבי יוסי היו הולכים
בדרך, והדמן רבי אלעאי עמהם.
אמר רבי יוסי לרבי אלעזר,
שמעת בפסוק הזה למה נאמר
בו את את פעמים, אחר שאמר
ותוסף ללדת את אחיו, מה זה
את הבל? והרי שלשה רבויים יש
כאן: שני אתים - רבויים, ותוסף
ללדת - רבוי, הרי שלשה
רבויים? אמר לו, שמעתי
ששלשה רבויים אלו הם שלש
טפות שנוזקו מאדם הראשון
(הראשון שנאמר בן אלה). אמר לו, והרי
אני שמעתי, אלה תולדות
השמים והארץ - שם תה"ו.
אמר לו, ודאי כן הוא, שמשם
היה קין יסודו ועקרו לפני שבא
לעולם. אמר, ודאי סוד עליון
התגלה שלא שמענו עד עתה.
אמר לו, אם כן, הטפות הללו
שנוספו כאן מה הן? אמר, ודאי
על שלש הטפות הללו שורות שלש חכמות, והשניה חכמת הדבור,

דא מוניטא דשקרא, פומיה טב ולביה ביש,
ואית דאיהו קליפה מלכר ומוחא מלגאו,
ועלייהו אתמר גולל אור מפני חשך וחשך
מפני אור.

ואית אילנא לתתא דעבודה זרה, דלית ליה
מוחא אלא קליפה מלגאו ומלכר,
ועליה אתמר (תהלים א ד) לא כן הרשעים כי אם
פמוץ אשר תדפנו רוח, ואיהי אשרה דנטעין
אומין דעלמא קדם עבודה זרה, דאיבא דיליה
מוץ אשר תדפנו רוח, בזמנא דייתי מלפא
משיחא (דף קט ע"ב) עתיד קודשא בריך הוא
לאעברא כל אלין קליפין לעילא ואמצעיתא
ותתא, ולא יהא ערבוביא בפמליא דלעילא,
בהווא זמנא (דברים לב יב) יהו"ה בדרך ינחנו
לישראל ואין עמו אל נכר, בהווא
זמנא (בראשית ד ב) ותוסף ללדת, איתוסף רוחא
דקודשא על ישראל, הדא הוא דכתיב (יחזקאל
לז כו) ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן
בקרבכם.

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א).

רבי אלעזר ורבי יוסי הוו אזלי בארחה, אזדמן רבי אלעאי עמהון,
אמר רבי יוסי לרבי אלעזר שמעת בהאי קרא אמאי אתמר
ביה את את תרי זמני, בתר דאמר ותוסף ללדת את אחיו, מאי
את הבל, והא תלת רבויין הכא, תרין אתין רבויין, ותוסף ללדת
רבוייא, הא תלת רבויין, אמר ליה שמענא דתלת רבויין אליו אינון
תלת טפין דאוזריקו מאדם קדמא (נ"א קדמא דאתמר בהון
אלה). אמר ליה והא אנא שמענא (בראשית ב ד) אלה תולדות
השמים והארץ תמן תה"ו, אמר ליה ודאי הכי הוא, דמתמן הוה
קין יסודיה ועקריה קדם דאתא לעלמא, אמר ודאי רוא עלאה
אתגלייא דלא שמענא עד השתא.

אמר ליה אם כן אליו טפין דאתוספו הכא מאי יננהו, אמר ודאי
על אליו תלת טפין שריין תלת חכמות, חד איהו חכמת
המחשבה, ותניינא חכמת הדבור, ותליתאה חכמת המעשה, ואינון
תלת עלמין סתימין, תלת טפין דתליין מן מוחא עלאה סג"ל
על שלש הטפות הללו שורות שלש חכמות, אחת היא חכמת הדבור,

קרינן ליה, ואית תלת עלאין עלייהו דתליין ממוחא סתימא דעתיקא דעתיקין, ואינון סגולתא, תלת עלאין אתרמיזו בי' עלאה דאית לה קוצא לעילא וקוצא לתתא ונו באמצעייתא, ותלת טפין תניינין דאינון סגול' ל מן ' תתאה, ורזא דמלה בראשית, תלת מאדם קדמאה, ותלת מאדם תתאה, ובאלין תלת נקודין אתמר (ישעיה מד ו) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, ואלין אינון תלת גלגולין דאדם קדמאה, דתלת טפין דאודריקו בתלת אבהו, דבהון.

והשלישית חכמת המעשה, והן שלשה עולמות נסתרים, שלש טפות שתלויות מן המוח העליון שקוראים לו סגול' ל. ויש שלש עליונות מעליהם שתלויות מהמח הסתום של עתיק העתיקים, והן סגולת' א, שלש העליונות נרמזו בי' העליונה שיש לה קוץ למעלה וקוץ למטה וגוף באמצע, ושלש טפות שניות שהן סגול' ל מי' התחתונה, וסוד הדבר בראשית, שלש מאדם הראשון, ושלש מאדם התחתון, ובשלש הנקודות הללו נאמר אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, ואלו הם שלשת הגלגולים של אדם הראשון, ששלש טפות שנוקרו בשלשת האבות, שבהם.

וּבְרַבְרָךְ יְהו"ה יֵאָר יְהו"ה יֵשָׂא יְהו"ה, ותלת תניינין בברית ותרי סמכי קשומ, דנח שם ויפת מתמן הו, דאתמר ביה נח איש צדיק מספרא דצדיק חי עלמין, שם ויפת, מספרא דתרין סמכי קשומ, ורזא דמלה הכא, (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו כי תדע, מה שמו באימא עלאה דתמן חכמה, ומה שם בנו באימא תתאה אשתמודעא, אבל תלת גלגולין בתלת אבהו, ותלת בתלת סמכין דלתתא, ואלין שית הוו עתידין למהוי תלת בשת ותלת בהבל, אלא דפרח ' משת דאיהי נקדה וכו'. (ע"כ מס"א).

וּבְרַבְרָךְ יְהו"ה, יֵאָר יְהו"ה, יֵשָׂא יְהו"ה, ושלשה שניים בברית ושני עמודי האמת, שנח שם ויפת היו משם, שנאמר בו נח איש צדיק, מצד של צדיק חי העולמים, שם ויפת מהצד של שני עמודי האמת, וסוד הדבר כפאן - מה שמו ומה שם בנו כי תדע. מה שמו, פאם העליונה ששם חכמה, ומה שם בנו, פאם התחתונה, הוא נודע, אבל שלשה גלגולים בשלשה אבות, ושלשה בשלשת העמודים שלמטה, ואלו הששה היו עתידים להיות שלשה בשת ושלשה בהבל, אלא שפריחה משם ' משת שהיא נקדה כו'.

תוספת לתקונא שתין ותשעה.

וְעוֹד וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הַבֶּל, רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֶלְעָאִי הוּוּ אֶזְלִי בְּאַרְחָא, אֶזְדַּמְן רַבִּי אֶלְעָזָר עַמְהוֹן, אָמְרוּ וְדַאי עֲלֶךָ אֲתָמֵר (בראשית כח יא) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם דְּאֶעְרַעְנָא בְּשָׁכִינְתָא, אָמַר לֹון עֲלִיכּוּ אֲתָמֵר (שם לב ב) וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכִי אֱלֹהִי"ם, מֵאִי מִלְּאֲכִי אֱלֹהִי"ם, אֲלִין דְּאֲתָמֵר בְּהוֹן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מִלְּאֲכִיו רִוְחוֹת, דְּרוּחִין דִּילְכוּן מְרוּחָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (ג"א דְקוּדְשָׁא) חֲדוּ כְּלָהּוּ בְּאַרְחָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר מֵאִי וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הַבֶּל, וְעוֹד מֵאִי אֲתָא לְרַבּוֹת וְתוֹסֵף, וְתַרִּין אֲתִין אֶת אָחִיו אֶת הַבֶּל.

תקון ששים ותשעה

וְעוֹד וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הַבֶּל, רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֶלְעָאִי הוּוּ אֶזְלִי בְּאַרְחָא, וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם, שְׁפַגְשׁוּנוּ בְּשָׁכִינָה. אָמַר לָהֶם: עֲלִיכֶם נֶאֱמַר וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכִי אֱלֹהִי"ם. מַה זֶה מִלְּאֲכִי אֱלֹהִי"ם? אֵלּוּ שְׁנַאֲמַר בְּהֶם עוֹשֶׂה מִלְּאֲכִיו רִוְחוֹת, שְׁרוּחוֹתֵיכֶם מְרוּחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שֶׁל הַקְּדוֹשׁ). שְׁמַחוּ כֻלָּם בְּדַרְךָ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר: מַה זֶה וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הַבֶּל? וְעוֹד, מַה פֶּא לְרַבּוֹת וְתוֹסֵף, וְשִׁתִּי אֲתִים - אֶת אָחִיו אֶת הַבֶּל?

אָמַר לִיה וְדַאי וְתוֹסָף זֶה תּוֹסֶפֶת
שֶׁל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא הַעֲמוּד
הָאֲמִצְעִי, מִשֶּׁם נּוֹסֶפֶה לוֹ רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ, שְׁנֵי אֲתִים לְרִבּוּת בּוֹ
נִשְׁמָה וְנֶפֶשׁ מִצַּד שֶׁל הַשְּׂכִינָה
הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה, וְיָמָה הִיִּתָּה
תּוֹסֶפֶת עַל הַרוּחַ? זֶה הַחֲכָמָה
מֵאָדָם הָרֵאשׁוֹן.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי: שְׁמַעְתִּי שְׁשִׁלְשַׁת
הַרְבוּיִים הִלְלוּ הֵם שְׁלֹשׁ הַטּוֹפוֹת
שֶׁנִּזְרְקוּ מִהַמַּח הַנִּסְתָּר שֶׁל כָּל
הַנִּסְתָּרִים, וְאֵלוּ הֵם שְׁלֹשָׁה
גְּלֻגּוּלִים, וְאֵלוּ שְׁלֹשׁ הַטּוֹפוֹת,
שְׁמַעְתִּי שֶׁהֵן כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ נְשִׁים
שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵן חֲכָמוֹת נְשִׁים בְּנֵתָה
בֵּיתָה, שְׂאֲחַת אוֹפָה, וְאֲחַת
עוֹרֶכֶת, וְאֲחַת מְקַטְפֶּת, אֵל אוֹתָהּ
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ רֵאשִׁית עֲרִיסְתִּיכֶם
חֲלָה, וְזוֹ חֲלָה שֶׁל פֶּסַח שֶׁהִיא
סְגוּלַת"א, הִיא טְפָה רֵאשׁוֹנָה,
וּמִמֶּנָּה נִזְרְקוּ שְׁלֹשׁ טּוֹפוֹת, וְהֵם
שְׁלֹשָׁה יוֹדִין " י " י שֶׁהֵם
סְגוּלַת"א וְדַאי, וְהֵם " יִבְרַכְךָ " י
יָאֵר, " יִשָּׂא, וּבְאִיזָה מְקוֹם
נִזְרְקוּ? בְּשִׁלְשַׁת הָאֲבוֹת, שְׁלֹשֶׁם
יָרַד אָדָם בְּשִׁלְשָׁה גְּלֻגּוּלִים,
וּמֵאִיזָה מְקוֹם נִזְרְקוּ? מֵאוֹתוֹ
שֶׁיָרַד בָּהֶם (זוה יד"ו) מִצַּד הַחֲכָמָה
הָעֲלִיּוֹנָה.

וּבְכֶנֶד שְׁלֹשׁ הַטּוֹפוֹת הִלְלוּ תַקְנוּ
שְׁלֹשׁ מִצּוֹת בְּפֶסַח, אֲחַת הַמִּצְוָה
שֶׁלֹּמְעֵלָה לְכַרֵּךְ בָּהּ הַמוּצִיא,
הַשְּׂנִיָּה לֶחֶם מִשְׁנָה, הַשְּׁלִישִׁית
לֶחֶם עֲנִי בְּלֵי מֶלֶח, שֶׁהָרִי נֶאֱמַר
עַל קֶרְבֶּנְךָ תִּקְרִיב מֶלֶח, מִשּׁוּם
שֶׁהִיא מִצְוָה פְּרוּסָה, כְּמוֹ שְׁפוֹרֵס
פְּרִיסַת מַלְכוּתְךָ, עַד שֶׁתִּהְיֶה
שְׁלֵמָה לֹא צָרִיךְ לְהִקְרִיב עָלֶיהָ
מֶלֶח, שֶׁהוּא חֲל"ם, וְיָמָה הוּא
חֲל"ם? שֶׁהוּא אֲמִצְעִי (שֶׁל כָּל
הַשְּׁלֹשׁ). שְׁלֹשׁ הַטּוֹפוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת הֵן
סְגוּלַת"א, שְׁתַּלּוּיֹת מִהַמַּח
הַנִּסְתָּר הַעֲתִיק שֶׁל הַעֲתִיקִים.
שְׂרֵשׁ טּוֹפוֹת נִזְרְקוּ בְּגֻלְגֻלַת מִן

אָמַר לִיה וְדַאי וְתוֹסָף דָּא תּוֹסֶפֶת רוּחָא
דְּקוּדְשָׁא דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמִצְעִיתָא,
מִתַּמָּן אֲתוֹסָף לִיה רוּחָא דְקוּדְשָׁא, תְּרִין אֲתִין
לְרִבּוּת בֵּיה נִשְׁמַתָּא וְנֶפֶשָׁא מִשְׂכִּינַתָּא עֲלָאָה
וְתַתָּאָה, וְיָמָי הוּוּה תּוֹסֶפֶת עַל רוּחָא דָּא חֲכָמָה
מֵאָדָם עֲלָאָה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי שְׁמַעְנָא דְתַלַּת רַבּוּיִין אֱלִין,
אֵינוֹן תַּלַּת טַפִּין דְאֲזַדְרִיקוּ מִמוּחָא
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, וְאֱלִין אֵינוֹן תַּלַּת
גְּלֻגּוּלִין, וְאֱלִין תַּלַּת טַפִּין, שְׁמַעְנָא דְאֵינוֹן
לְקַבֵּל תַּלַּת נְשִׁים, דְאֲתַמַּר בְּהוּן (משלי יד
א) חֲכָמוֹת נְשִׁים בְּנֵתָה בֵּיתָה, דְחַד אוֹפָה וְחַד
עוֹרֶכֶת וְחַד מְקַטְפֶּת, לַהֲהִיא דְאֲתַמַּר בַּהּ (במדבר
טו כ) רֵאשִׁית עֲרִיסְתִּיכֶם חֲלָה, וְדָא חֲלָה דְפֶסַח
דְאִיהִי סְגוּלַת"א, אִיהִי טְפָה קְדָמָאָה וּמִינָהּ
אֲזַדְרִיקוּ תַלַּת טַפִּין, וְאֵינוֹן תַּלַּת יוֹדִין " י " י
דְאֵינוֹן סְגוּלַת"א וְדַאי, וְאֵינוֹן " יִבְרַכְךָ " י יָאֵר
" יִשָּׂא, וּבְאֵן אֲתַר אֲזַדְרִיקוּ בְּתַלַּת אֲבָהֶן, דְתַמָּן
נְחִית אָדָם בְּתַלַּת גְּלֻגּוּלִין, וּמֵאֵן אֲתַר אֲזַדְרִיקוּ
מֵהֵוּוּא דְנְחִית בְּהוּן (דא יח"ו) מִסְטָרָא דְחֲכָמָה
עֲלָאָה.

וְלַקַּבֵּל תַּלַּת טַפִּין אֱלִין תַּקִּינוּ תַּלַּת מִצּוֹת
בְּפֶסַח, חַד (דף קר ע"א) מִצְוָה דְלַעִילָא
לְבִרְכָא בָּהּ הַמוּצִיא, תְּנִינָא לֶחֶם מִשְׁנָה,
תְּלִיתָאָה לֶחֶם עֲוֹנֵי בְּלָא מֶלֶחָא, דְהָא
אֲתַמַּר (ויקרא ב יג) עַל כָּל קֶרְבֶּנְךָ תִּקְרִיב מֶלֶח,
בְּגִין דְאִיהִי מִצְוָה פְּרוּסָה, כְּגוּוֹנָא (דניאל ה
כח) דְפְרִיסַת מַלְכוּתְךָ, עַד דְתַהֲא שְׁלִימָה
לֹא צָרִיךְ לְקַרְבָּא עָלֶיהָ מֶלֶח, דְאִיהוּ חֲל"ם,
וְיָמָי נִיהוּ חֲל"ם אֲמִצְעִי (דְכָלְהוּ תַלַּת), תַּלַּת טַפִּין
עֲלָאִין אֵינוֹן סְגוּלַת"א, דְתַלְיִין מִמוּחָא סְתִימָא
עֲתִיקָא דְעֲתִיקִין.

תַּלַּת טַפִּין אֲזַדְרִיקוּ בְּגוּלְגֻלְתָּא מִמוּחָא

המח השני, והן סגול, איפה נזרקו? בשני עמודי אמת וברית, שהם כנגד נח שם ויפת. נח נזרק בצדיק, זהו שכתוב נח איש צדיק, שם ויפת בשני עמודי אמת, ועליהם נאמר ברא שית. שלש טפות עליונות שהן סגולת"א, שנזרקו מהמח הנסתר, הן הקוץ של האות י למעלה, והקוץ שלה למטה, והגו באמצעיתה, המח שנזרקו שלש הטפות הללו ממנו, הוא י, וזו י שהיא מעל לאות א, י למטה מן א - המח השני, ושלש הטפות שנזרקו ממנה הן סגול, שלש הטפות של אדם הראשון שהם שלשה גלגולים, ושלש של האדם השני שלשה גלגולים.

מי האדם העליון והאדם השני? אלא מה שמו ומה שם בנו. מה שמו? אדם עליון, מה שם בנו? אדם תחתון, ושניהם נרמזו באותו פסוק שאמר משה, ואמרו לי מה שמו מה אמר? שלש טפות, אחת אופה במח שהוא כנגד ימין, שהוא האופה, שהוא שר האופים, ואחת עורכת זה המח, שהוא מצד השמאל, שנמר בה אף ערכה שלחנה, והרי פרשהו שלחן בצפון כנגד הלב, ואחת מקטפת כנגד המח, שהוא לאחור כלפי הפתח, וכנגד שלש הטפות הללו הם שלש יודים, שהם ביו"ד ה"י וא"ו ה"י, שמעידין על עלת כל העלות, שעליו נאמר אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, שהוא ראשון ואחרון ומבלעדי אין אלהים.

ומששת התקונים הללו רצה הקדוש ברוך הוא לברא את שת, שיהיה שמו שית, שיהיו בו שלשה גלגולים של אדם ושלשה של הבל, אלא שפרחה י משה,

תנינא ואינון סגול, באן אזדריקו, בתרי סמכי קשוט וברית, דאינון לקבלייהו נח שם ויפת, נח אזדריק בצדיק, הדא הוא דכתיב (בראשית וט) נח איש צדיק, שם ויפת בתרי סמכי קשוט, ועלייהו אתמר ברא שית, תלת טפין עלאין דאינון סגולת"א, דאזדריקו ממוחא סתימא, אינון קוצא דאת י לעילא וקוצא דילה לתתא, וגו באמצעיתא דילה, מוחא דאזדריקו תלת טפין אלין מינה, איהי י, ודא י דאיהי לעילא מאת א, י לתתא מן א מוחא תנינא, ותלת טפין דאזדריקו מינה אינון סגול, תלת טפין דאדם קדמאה דאינון תלת גלגולים, ותלת דאדם תנינא תלת גלגולין.

מאן אדם עלאה ואדם תנינא, אלא (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו, מה שמו אדם עלאה, מה שם בנו אדם תתאה, ותרווייהו אתרמיזו בההוא קרא דאמר משה, (שמות ג) ואמרו לי מה שמו מה אמר, תלת טפין חד אופה במוחא דאיהו לקבל ימינא, דאיהו אופה דאיהו שר האופים, וחד עורכת דא מוחא דאיהו מסטרא דשמאלא, דאתמר בה (משלי טב) אף ערכה שלחנה, והא אוקמוהו שלחן בצפון לקבל לבא, וחד מקטפת לקבל מוחא דאיהו לאחורא כלפי פתח, ולקבל אילין תלת טפין אינון תלת יודין דאינון ביו"ד ה"י ואו ה"י, דמעידין על עלת כל העלות, דעליה אתמר (ישעיה מדו) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, דאיהו ראשון ואחרון ומבלעדי אין אלהים.

ומשית תקונין אלין בעא קודשא בריך הוא למברי לשת, למהוי שמייה שית, למהוי ביה תלת גלגולין דאדם ותלת דהבל,

שְׁהִיא נְקֻדָּה, אֲכַן שְׁתִּיָּה, שְׁמִשְׁם
הַשְּׁתַּת הָעוֹלָם.

וּבִי הִזו חֲטָא יוֹסֵף, זְהוּ שְׁכַתּוּב
וּתְשֵׁב בְּאִיתֵן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְזוּ זְרוּעֵי
יָדָיו. מַה זֶה וַיִּפְזוּ? שְׁנִזְרָקָה
הַטְּפָה שְׁהִיא י' בֵּין עֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת
וּנְחַלְקָה לְעֶשְׂרָה נִיצוּצוֹת שְׁנִזְרָקוּ
מִהֶקֶשֶׁת, שְׁהִיא הִבְרִית, וּבְאִיזָה
מְקוֹם נִזְרָקוּ? בְּעֶשְׂרָה הַרוּגֵי
מַלְכוּת. אָמַר לוֹ, וְהָרִי שְׁמַעְתִּי
שְׁעֶשְׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת הָיוּ בְּנֵי
יַעֲקֹב? אָמַר לוֹ: חֵס וְשָׁלוֹם, אֲלֵא
בְּדַמוּתָם הָיוּ.

אָמַר לוֹ, וּמִי גֵרַם שְׁנִזְרָקוּ לְשָׁם?
אָמַר לוֹ, דְּמוּת אָבִיו שְׁהַזְדַּמְנָה
אֵלָיו, שְׁהִיָּתָה בְּדַמוּתוֹ שֶׁל אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, זֶה גֵרַם שְׁנִזְרָקוּ לָהֶן,
וְנַעֲץ צִפְרָנְיוֹ בְּקִרְקַע וְהִבְרִית אֶת
עֲצָמוֹ, וְלֹא נִזְרָקוּ (בְּאוֹתָהּ הַזּוּגָה, שְׁאִם
לֹא שְׁנִרְאָתָהּ לוֹ דְּמוּת אָבִיו, לֹא הָיוּ נִזְרָקוֹת כִּי,
וְדַמוּת אָבִיו גֵּרְמָה שְׁאוֹתָהּ הַטְּפָה וַיִּנְס וַיִּצָּא
הַחוּצָה, וְלֹא בְּעִבְרָה, וּבִשְׁכַר וַיִּנְס) (בְּזוּגָה הַזֶּה.
שְׁאִם הָיָה זֶרֶק אוֹתָן בְּזוּגָה הַזֶּה, הָיוּ יִשְׂרָאֵל
טוֹבְעִים בָּיָם, וְלֹא לַחֲנֹם בְּאֵרֶה הַקְּדוּמוֹנִים, בְּשִׁכַר
וַיִּנְס) - הִדְּם רָאָה וַיִּנְס, וְאִם לֹא,
לֹא הָיוּ יוֹצְאִים יִשְׂרָאֵל מִן הַיָּם,
וְהוּא קָבַל עֲנָשׁוֹ בְּאֵלוֹ עֶשְׂרָה
הַרוּגֵי הַמַּלְכוּת, שְׁהָיוּ עֲתִידִים
לְצֵאת מִמֶּנּוּ עֶשְׂרָה שְׁבֻטִים,
וּמִשּׁוּם זֶה הָיוּ עֶשְׂרָה הַרוּגֵי
מַלְכוּת כִּמוֹ שְׁעֶשְׂרַת הַשְּׁבֻטִים
שְׁהָיוּ עֲתִידִים לְצֵאת מִמֶּנּוּ, וְהָיוּ
חוֹשְׁבִים הַחֲבָרִים שְׁעֶשְׂרָה בְּנֵי
יַעֲקֹב הָיוּ.

אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, מִי נָתַן סוּד זֶה
בְּשֵׁת? (אָמַר לוֹ, נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים נִבְרָאוּ קִדְּם
שִׁבְרָא הָעוֹלָם, כִּמוֹ שִׁבְרָאוּהָ הָרֵאשׁוֹנִים) (כִּמ"ש
בְּרֵאשִׁית, אֵין רֵאשִׁית אֲלֵא נִשְׁמָה, וְכוּ' עֵין לְקַמְּן
קִיב עֵיא). אָמַר לוֹ, בְּגִלְל זֶה אָמַר
הַכְּתוּב מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחְרִית,
וּמִשּׁוּם זֶה שֵׁת הוּא סִיּוּם
הָאוֹתִיּוֹת, וּמִהֶם נוֹדְעִים רֵאשׁ

אֲלֵא דְפָרַח י' מִשֵּׁת דְּאִיהִי נְקֻדָּה אֲכַן שְׁתִּיָּה
דְּמִתְמָן הוֹשְׁתַּת עֲלֵמָא.

וּבְהֵאֵי י' חֵב יוֹסֵף, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית
מ"ט כ"ד) וּתְשֵׁב בְּאִיתֵן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְזוּ זְרוּעֵי
יָדָיו, מֵאִי וַיִּפְזוּ, דְּאִזְדְּרִיקַת טִיפָּה דְּאִיהִי י'
בֵּין עֶשֶׂר אֲצַבְעָאן, וְאִתְפְּלִיגַת לְעֶשֶׂר נִיצוּצִין
דְּאִזְדְּרִיקוּ מִקִּשְׁתַּת דְּאִיהוּ בְּרִית, וּבְאֵן אֲתֵר
אִזְדְּרִיקוּ בְּעֶשְׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת, אָמַר לִיה, **וְהָא שְׁמַעְנָא דְעֶשְׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת בְּנֵי יַעֲקֹב הָיוּ, אָמַר לִיה חֵס וְשָׁלוֹם, אֲלֵא בְּדִיוקְנֵיהוּ הוּוּ.**

אָמַר לִיה וּמָאן גֵּרִים דְּאִזְדְּרִיקוּ תְּמָן, אָמַר
לִיה דִּיוקְנָא דְאַבוּהַ דְּאִזְדְּמָן לְגַבִּיָּה,
דְּהוּהַ דִּיוקְנָא דְאָדָם קְדַמָּאָה, דָּא גֵּרִים
דְּאִזְדְּרִיקוּ לוֹן, וְנַעֲץ צִפְרָנְיוֹ בְּקִרְקַע וּבְרַח
גֵּרְמִיָּה, וְלֹא אִזְדְּרִיקוּ (בְּהֵאֵי זוּגָה, דָּאִי לֹא דְאִתְחַזְּיָאֵת
לִיה דִּיוקְנָא דְאַבוּהַ לֹא הוּוּ אִזְדְּרִיקוּ הֵכִי, וְדִיוקְנָא דְאַבוּהַ גֵּרַם
דְּהֵאֵי טַפָּה וַיִּנְס וַיִּצָּא הַחוּצָה, וְלֹא בְּעִבְרָה, וּבִשְׁכַר וַיִּנְס), (ג"א
בְּהֵאֵי זוּגָה, דָּאִי הוּוּ זְרִיק לוֹן בְּהֵאֵי זוּגָה, הוּוּ יִשְׂרָאֵל טַבְּעִין בְּיַמָּא,
וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהָ קְדַמָּאִין, בִּשְׁכַר וַיִּנְס). (ד"ק קי ע"ב) הַיָּם
רָאָה וַיִּנְס (תְּהֵלִים קִיד ג'). וְאִי לֹא, לֹא הוּוּ נְפִקִין
יִשְׂרָאֵל מִן יַמָּא, וְאִיהוּ קָבִיל עוֹנֵשִׁיָּה בְּאֵלִין
עֶשְׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת, דְּהוּוּ עֲתִידִין לְמִיפַק
מִינֵיהָ עֶשְׂרָה שְׁבֻטִין, וּבְגִין דָּא הוּוּ עֶשְׂרָה
הַרוּגֵי מַלְכוּת כְּגוּוֹנָא דְעֶשְׂרָה שְׁבֻטִין דְּהוּוּ
עֲתִידִין לְמִיפַק מִנֵּיהָ, וְהוּוּ חֲשִׁבִין חֲבָרִיאַ
דְּעֶשְׂרָה בְּנֵי יַעֲקֹב הוּוּ.

אָמַר לִיה אִם כֵּן מָאן יְהִיב רְזָא דָּא בְּשֵׁת,
(אָמַר לִיה נִשְׁמַתְהוֹן דְּצְדִיקָא אֲתִבְרָאוּ קִדְּם דְּאִתְבְּרִי
עֲלֵמָא כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ קְדַמָּאִין), (ג"א כמ"ש בְּרֵאשִׁית, אֵין רֵאשִׁית
אֲלֵא נִשְׁמָה, וְכוּ' עֵין לְקַמְּן קִיב ע"א). אָמַר לִיה בְּגִין דָּא
אָמַר קְרָא (ישעיה מו י) מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחְרִית,
וּבְגִין דָּא שֵׁת אִיהוּ סִיּוּמָא דְאַתּוּוֹן, וּמִינֵיהוּ אֲשֵׁתְמוֹדְעָאן רִישָׁא דְאַתּוּוֹן

וּבְגִין דָּא שֵׁת אִיהוּ סִיּוּמָא דְאַתּוּוֹן, וּמִינֵיהוּ אֲשֵׁתְמוֹדְעָאן רִישָׁא דְאַתּוּוֹן

האֹתוֹת שֶׁהוּא א"ב בַּא"ת ב"ש, וְעוֹד שֶׁת, הַשׁ שְׁלוֹ הֵם שְׁלֹשֶׁת עֲנָפֵי הָאֵילָן לְמַעְלָה, וְהִיא הַשְּׂרֵשׁ לְמַטָּה, וְהִרְאָה בָּהֶם שְׁלֹשֶׁת גִּלְגּוּלִים לְמַעְלָה וּשְׁלֹשֶׁת לְמַטָּה. ת' תַּפְאָרֶת (ש) שְׁלוֹם, כּוֹלֵל שְׁשֶׁה צְדָדִים, וְזוֹ דְרָגַת מֹשֶׁה, כּוֹלֵל שְׁלֹשֶׁת אֲבוֹת, וּשְׁלֹשׁ דְרָגוֹת תַּחְתֵּיהֶן, וְהֵם הַגִּלְגּוּל שֶׁל אָדָם, שֶׁת אֲנוּשׁ הֵבֶל נָח שֶׁם יָפֶת, וּמִשֶׁת וְאַנּוּשׁ אֲתִיחָסוּ וְאֲנוּשׁ הַתִּיחָסוּ כָּל הַדּוֹרוֹת, זֶהוּ שְׁכָתוּב אִז הוֹחֵל לְקָרֵא בְּשֵׁם יְהו"ה, אִז, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (כ"מ מן הַמִּים מְשִׁיתָהוּ), אִז הוֹחֵל לְבָא בְּגִלְגּוּל אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אִז יִשִּׁיר מֹשֶׁה. וּמִשּׁוֹם זֶה שֶׁת, מִשֶׁם הַשְּׁתַת הָעוֹלָם, וּמִשּׁוֹם זֶה כִּי שֶׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֵבֶל, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּשֶׁגֶם זֶה הֵבֶל, וְאִיּוֹב אָמַר עָלָיו מִי שֶׁת בְּטוֹחוֹת חֲכָמָה. חֲכָמָה - מִי"ם עֲלִיוֹנִים, מִשֶׁם נִמְשָׁךְ, וּמִשּׁוֹם זֶה כִּי מִן הַמִּים מְשִׁיתָהוּ, שׁ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, וְזֶה מ"ש מִן מֹשֶׁה, ה' שְׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, הֵבֶל ה' ל"ב.

וְכַפֵּר שְׁמוֹ פְּעָמִים מֹשֶׁה מֹשֶׁה, לְאַחַז בְּשֵׁנֵי הַהֵי"ן, הַה' הָעֲלִיוֹנָה וְהַה' הַתַּחְתּוֹנָה, וְלְאַחַז בְּשְׁלֹשֶׁת עֲנָפִים וּבְשְׁלֹשֶׁת שְׂרָשִׁים שֶׁהֵם שׁ, פְּעָמִים מ"ה מִמֶּשֶׁה, הוּא מֵרָאה הַסּוּד מַה שְׁמוֹ מַה שֶׁם בְּנוֹ, שְׁבִשְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת הַתְּלַבֵּשׁ מ"ה שְׁלִמְעָלָה, וּמִשְׁלֹשׁ הַדְּרָגוֹת שְׁלִמְטָה מ"ה שְׁלִמְטָה, וּמִשֶׁה כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, הוּא מְרַכְּבָה שְׁלֵמָה עֲלִיוֹנָה וְתַחְתּוֹנָה, כְּמוֹ זֶה שׁ מִן מֹשֶׁה, שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין וּפְנֵי שׁוֹר וּפְנֵי נֶשֶׁר כּו', מ"ה שֶׁל מֹשֶׁה וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אֲדָם, וּמִשּׁוֹם שֶׁהוּא מְרַכְּבָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, אָמַר וְאָמְרוּ לִי מַה שְׁמוֹ

דְּאִיהוּ א"ב בַּא"ת ב"ש, וְעוֹד שֶׁת, ש' דִּילִיָּה אֵינּוֹן תְּלַת עֲנָפֵי אֵילָנָא לְעֵילָא, וְאִיהִי שְׂרֵשׁ לְתַתָּא, וְאַחֲזִי בְּהוֹן תְּלַת גִּלְגּוּלִין לְעֵילָא, וְתַלַּת לְתַתָּא.

ת' תַּפְאָרֶת [ש'] שְׁלוֹם, כּוֹלֵל שֵׁת סְטָרִין, וְדָא דְרָגָא דְמֹשֶׁה, כּוֹלֵל תְּלַת אֲבָהֵן וְתַלַּת דְרָגִין תַּחְתֵּיהוּ, וְאֵינּוֹן גִּלְגּוּלָא דְאָדָם, שֶׁת אֲנוּשׁ הֵבֶל, נָח שֶׁם יָפֶת, וּמִשֶׁת וְאַנּוּשׁ אֲתִיחָסוּ כָּל דְרִין, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית ד' כו') אִז הוֹחֵל לְקָרֵא בְּשֵׁם יְהו"ה, אִז הוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוֹת ב' א') (כ"מ מן הַמִּים מְשִׁיתָהוּ), אִז הוֹחֵל לְמִיתִי בְּגִלְגּוּלָא, הוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (שׁ טו א') אִז יִשִּׁיר מֹשֶׁה.

וּבְגִין דָּא שֶׁת מִתְּמָן הוֹשְׁתַּת עֲלֵמָא, וּבְגִין דָּא כִּי שֶׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֵבֶל, (בְּרַאשִׁית ד' כה) דְּאֶתְמַר בֵּיהּ בְּשֶׁגֶם זֶה הֵבֶל, וְאִיּוֹב עָלִיָּה אָמַר (אִיּוֹב ל' לו') מִי שֶׁת בְּטוֹחוֹת חֲכָמָה, חֲכָמָה, חֲכָמָה מִי"ם עֲלִיוֹנִים, מִתְּמָן אֲתִמְשָׁךְ, וּבְגִין דָּא כִּי מִן הַמִּים מְשִׁיתָהוּ, שׁ תְּלַת אֲבָהֵן, וְדָא מ"ש מִן מֹשֶׁה, ה' שְׁכִינָתָא תַּתָּא, הֵבֶל ה' ל"ב.

וְכַפֵּר שְׁמִיהַ תְּרִין זְמַנִּין מֹשֶׁה מֹשֶׁה (שְׁמוֹת ג' ד'), לְאַחַדָּא בְּתֵרִין הַהֵי"ן ה' עֲלָאָה ה' תַּתָּא, וְלְאַחַדָּא בְּתַלַּת עֲנָפִין וּבְתַלַּת שְׂרָשִׁין דְּאֵינּוֹן שֵׁת, תְּרִי זְמַנִּין מ"ה מִמֶּשֶׁה אִיהוּ אַחֲזִי רְזָא (מְשַׁלִּי ל' ד') מַה שְׁמוֹ וּמַה שֶׁם בְּנוֹ, דְּבַתְּלַת אֲבָהֵן אֲתִלְבֵּשׁ מ"ה דְלְעֵילָא, וּבַתְּלַת דְרָגִין דְלְתַתָּא מ"ה דְלְתַתָּא, וּמִשֶׁה כּוֹלֵל תְּרוּיָהוּ, אִיהוּ מְרַכְּבָתָא שְׁלִמְתָא עֲלָאָה וְתַתָּא, כְּגוֹנָא דָּא שׁ מִן מֹשֶׁה תְּלַת אֲבָהֵן, דְּאֶתְמַר בָּהּ (יְחֻזְקָא א' א') וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין וּפְנֵי שׁוֹר וּפְנֵי נֶשֶׁר וְכו', מ"ה דְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אֲדָם, וּבְגִין דְּאִיהוּ מְרַכְּבָה לְעֵילָא וְתַתָּא, אָמַר (שְׁמוֹת ג' יג') וְאָמְרוּ לִי מַה שְׁמוֹ מַה אָמַר אֵלֵיהֶם, אֲדַהְכִּי הָא רַבִּי יִצְחָק

ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר חבריאי קאתו,
אמר להו רבי שמעון במאי עסקיתו, אמרו
ליה שמענא בך ואתינא לגבך, דשאיילנא עלך
לכל חבריאי ולא אשפחנא מאן דאודע לך
מינה, עד דאערענא ברבי יוסי ורבי אלעאי
ורבי אלעזר דהו מתעסקין ברזא דהבל בכל
גלגולין דיליה.

אמר רבי שמעון ודאי עובדא דצדיקיא
לעילא תליא, ותמן אשתמודע פלא,
ואתערוותא דלתתא גרים אתערוותא דלעילא,
בודאי רזא דגלגולא באתר חד איהו, וכל
גלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין
ונחתין, וגלגל חד איהו קבוע באמצעיתא
בינייהו, ואיהו לא מתנענעא הכא והכא.

ורזא דמלה הא אוקמוה, (קהלת א ד) דור הלך
ודור בא והארץ לעולם עמדת, דאיהי
קביעא בינייהו (כגוונא דא, נפש איהו בקביעו דגופא,
ורוחא סלקא ונחתא כגופא ומתפשטא בכל ורידי דלבא, כבר
אמרנא דגלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין ונחתין בגלגול
חד), כגוונא דא נפש איהי בקביעו דגופא,
ורוחא נחתא וסלקא כגופא, ומתפשטא בכל
ורידי דלבא דמתנענעין, הדא הוא
דכתיב (יתזקאל א ב) אל אשר יהיה שמה הרוח
ללכת ילכו, אבל נפשא קביעא בלבא, פאתתא
דאיהי קביעא בביתא, הדא הוא דכתיב (תהלים
קיג ט) מושיבי עקרת הבית, ובעלה (בראשית ח
ו) ויצא יצוא ושוב, הכי דור הולך ודור בא,
דא עמודא דאמצעיתא, איהו אזיל ואתי
בגלגולא, אבל שכינתא לעולם עומדת, איהי
לא אזלא בגלגולא, ולא אתרכיבת באתר
אחרא, ובגין (ד קיא ע"א) דא אתמר בה, (תהלים
קכח ג) אשתך כגפן פריה, מה גפן לא קבילת
הרפכה ממין אחרא מפל אילנא דעלמא, הכי

מה אמר אליהם. בינתים הרי רבי
יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה
ושאר החברים באו. אמר להם
רבי שמעון: במה עסקתם? אמרו
לו: שמענו עליך וכאנו אליך,
ששאלנו עליך את כל החברים
ולא מצאנו מי שמודיע לנו עליך,
עד שפגשנו את רבי יוסי ורבי
אלעאי ורבי אלעזר שהיו
מתעסקים בסוד של הבל בכל
גלגוליו.

אמר רבי שמעון: ודאי שמעשה
הצדיקים תלוי למעלה, ושם הכל
נודע, וההתעוררות שלמטה
גורמת להתעוררות שלמעלה,
בודאי שסוד הגלגול הוא במקום
אחד, וכל הגלגולים הם כמו
הגלגלים שעולים ויורדים, וגלגל
אחד הוא קבוע באמצע ביניהם,
והוא לא מתנענע לכאן ולכאן.

וסוד הדבר הרי פשוטה, דור הלך
ודור בא והארץ לעולם עמדת,
שהיא קבועה ביניהם (כמו זה הנפש
היא בקביעות של הגוף, והרוח עולה ויורדת בגוף
ומתפשטת בכל ורידי הלב, כבר אמרנו
שהגלגולים הם כמו הגלים שעולים ויורדים
בגלגול אחד), כמו זה הנפש היא
בקביעות בגוף, והרוח יורדת
ועולה בגוף, ומתפשטת בכל
ורידי הלב שמתנענעים, זהו
שכתוב אל אשר יהיה שמה הרוח
ללכת ילכו, אבל הנפש קבועה
בלב כאשה שהיא קבועה בבית,
זהו שכתוב מושיבי עקרת הבית,
ובעלה ויצא יצוא ושוב, כך דור
הלך ודור בא, זה העמוד
האמצעי, הוא הולך ונא בגלגול,
אבל השכינה לעולם עמדת, היא
לא הולכת בגלגול ולא מרכבת
במקום אחר, ומשום זה נאמר
בה אשתך כגפן פריה, מה גפן
לא מקבלת עליה הרפכה ממין
אחר מפל עץ שפעולם, כך
השכינה לא מקבלת עליה

הִרְכַּבָּה אַחֲרַת בְּעוֹלָם אֶלָּא
מִבְּעֻלָּה.

קָמוּ כָּל הַחֲבֵרִים וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו
וְאָמְרוּ: אֵלֹהֵינוּ לֹא בָּאֵנוּ לְעוֹלָם אֶלָּא
לְשִׁמְעַת זֶה - דִּי. פִּתַּח וְאָמַר:
וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ, וְזָרַח
הַשֶּׁמֶשׁ זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי,
שֶׁהוּא מְשֶׁה בְּדַמּוֹתָיו. וְזָרַח, זֶהוּ
שְׁכֵנִיב יְהוּ"ה מְסִינִי בְּאֵי וְזָרַח
מְשַׁעִיר לְמוֹ. וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ,
כְּשֶׁהִתְכַּנַּס מְשֶׁה, וְעַם כָּל זֶה,
שֶׁהִתְכַּנַּס אֶל מְקוֹמוֹ, שׁוֹאֵף זָרַח
הוּא שָׁם, וְזֶה יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהָיָה כְּמוֹ
הַלְּבָנָה, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה.

וְעוֹד, וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ זֶה מְשֶׁה,
כְּשִׁיבָא בְּגִלְגּוֹל בְּצַדִּיק גָּמוּר,
וּכְשֶׁהוּא לֹא בְּצַדִּיק גָּמוּר - וּבָא
הַשֶּׁמֶשׁ, מִתְכַּנַּס מִמֶּנּוּ וְהוֹלֵךְ וּבָא
בְּגִלְגּוֹל, עַד שֶׁמוּצֵא אֶת מְקוֹמוֹ,
וּמְשׁוּם זֶה אֵל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זָרַח
הוּא שָׁם.

וְעוֹד, וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ זֶה הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, בְּאִיזָה מְקוֹם? בְּאֵדָם
שֶׁהַשְּׂכִינָה עִמוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר בְּכָל
מְקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת שְׁמִי וְגוֹמַר,
וְתִרְגַּם אוֹנְקְלוֹס, בְּמְקוֹם שֶׁתִּשְׁרַח
שְׂכִינְתּוֹ שָׁם, וְאִם אֵין שָׁם שְׂכִינָה
- וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ, מִתְכַּנַּס מִמֶּנּוּ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִשְׁאַר
בְּחֻשְׁכָּה, וְשׁוֹלְטִים עָלָיו כְּמָה
מִחֻבְלִים וְכְמָה יְסוּרִים רַעִים
שְׂאִינָם יְסוּרִים שֶׁל אֶהְבָּה. זֶהוּ
שְׁכֵנִיב עַל פִּי אֵין אֱלֹהִי בְּקִרְבִּי
מִצְאוֹנֵי הָרְעוּת הָאֱלֹהִים, שֶׁהָרְעוּת
הַלְלוּ מִמְּנוֹת עַל כָּל הָעֵתִים
וְהָרְגָעִים, שֶׁעֲלֵיהֶם נֹאמַר
וְתִפְקְדֵנוּ לְבִקְרִים לְרַגְעִים
תְּבַחְנֵנוּ, וְזֶהוּ שְׁאֵמַר דּוֹד בִּידֶךָ
עֲתוּתִי וְגוֹמַר, וּמִי גוֹרֵם שֶׁלֹּא
שׁוֹרָה עָלָיו שְׂכִינָה וְלֹא מֵאִיר
עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ? בְּגִלְלֵי הַהֶבֶל שֶׁל
שָׂקַר וְדַבְרֵי שָׂקַר שִׁיּוּצָאִים מִפִּי,

שְׂכִינְתָא לָא קְבִילַת עֲלֵיהּ הִרְכַּבָּה אַחֲרָא
בְּעֻלְמָא אֶלָּא מִבְּעֻלָּה.

קָמוּ כָּלֵהוּ חֲבֵרֵיא וְאִשְׁתַּטְּחוּ קַמֵּיהּ, וְאָמְרוּ
אֵלֹהֵינוּ לֹא אֲתִינָא לְעֻלְמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע
דָּא דִּי, פִּתַּח וְאָמַר וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא
הַשֶּׁמֶשׁ (קֹהֶלֶת א ה), וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ דָּא עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, דָּאִיהוּ מְשֶׁה בְּדִיּוֹקְנֵיהּ, וְזָרַח
הַדָּא הוּא דְכֵתִיב (דְּבָרִים ל ג ב) יְהוּ"ה מְסִינִי בְּאֵי
וְזָרַח מְשַׁעִיר לְמוֹ, וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ כְּדֵי אֲתַפְנִישׁ
מְשֶׁה, וְעַם כָּל דָּא דְאֲתַפְנִישׁ אֶל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף
זָרַח הוּא שָׁם, וְדָא יְהוֹשֻׁעַ דִּיהוּ פְּגוּוֹנָא
דְּסִיְהֵרָא דָאִיהִי שְׂכִינְתָא.

וְעוֹד וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ דָּא מְשֶׁה, כְּדֵי יִיתִי בְּגִלְגּוֹלָא
בְּצַדִּיק גָּמוּר, וְכֵד לֹא אִיהוּ בְּצַדִּיק גָּמוּר
וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ, אֲתַפְנִישׁ מִנֵּיהּ, וְאֶזְל וְאֲתִי
בְּגִלְגּוֹלָא עַד דְּאֲשַׁכַּח אֲתֵרֵיהּ, וּבְגִין דָּא אֶל
מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זָרַח הוּא שָׁם.

וְעוֹד וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאֵן
אַתָּר, בְּבֵר נֶשׁ דְּשְׂכִינְתָא עִמֵּיהּ, כְּמָה
דָּאֵת אָמַר (שְׁמוֹת כ א) בְּכָל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר
אֶת שְׁמִי וְגוֹמַר, וְתִרְגַּם אֲנִקְלוֹס בְּאַתָּר דְּתִשְׁרִי
שְׂכִינְתֵיהּ תַּמָּן, וְאִי לִית שְׂכִינְתָא תַּמָּן וּבָא
הַשֶּׁמֶשׁ, אֲתַפְנִישׁ מִנֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְאִשְׁתַּאֲרַב בְּחֻשְׁכָּא וְשִׁלְטִין עֲלֵיהּ כְּמָה מִחֻבְלִין
וְכְמָה יְסוּרִין בִּישׁוּן, דְּלֹאוּ אִינוּן יְסוּרִין שֶׁל
אֶהְבָּה, הַדָּא הוּא דְכֵתִיב (דְּבָרִים ל א יז) עַל פִּי אֵין
אֱלֹהִי בְּקִרְבִּי מִצְאוֹנֵי הָרְעוּת הָאֱלֹהִים, דְּאֵלִין
רְעוּת מִמֶּנּוּ עַל כָּל עֲתִין וְרַגְעִין, דְּעֲלִיֵּיהּ
אֲתַמַּר (אִיּוֹב ז יח) וְתִפְקְדֵנוּ לְבִקְרִים לְרַגְעִים
תְּבַחְנֵנוּ, וְזֶהוּ שְׁאֵמַר דּוֹד (תְּהִלִּים ל א טז) בִּידֶךָ
עֲתוּתִי וְגוֹמַר, וּמֵאֵן גְּרִים דְּלֹא שְׂרִיא שְׂכִינְתָא
עֲלֵיהּ, וְלֹא נִהִיר שְׁמֵשׁא עֲלֵיהּ, בְּגִין הֶבֶל
דְּשָׂקָרָא וּמְלִין דְּשָׂקָרָא דְנִפְקִין מִפּוֹמוֹי, וּבְגִין דָּא

דָּא (קֹהֶלֶת ח יד) יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר

ומשום זה - יש הבל אשר נעשה
על הארץ. יש הבל ויש הבל. יש
הבל מבעלי השקר שנאמר בהם
הבל המה מעשה תעתועים,
שהם תועים במעשה של שקר.
ויש הבל שנאמר בו כי על כל
מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, וזה
ההבל של התורה, שהוא חמשה
חמשי תורה, מן ב' של בראשית
עד ל' של לעיני כל ישראל, וזהו
הב"ל, והרי שש הם עם זה ספר?
אלא זה ו' שהוא הקול, שעולה
בהבל שהוא ה'. אשרי הוא מי
שמחבר אותם כאחד ומוציא
אותם מפיו באהבה ויראה של
י"ה, ומשום זה יש הבל וכו',
אשר יש צדיקים שמגיע אליהם
כמעשה הרשעים.

אמרו לו החכמים: רבי רבי אם
כך שהם צדיקים, למה מגיע
אליהם כמעשה הרשעים? אמר
להם: הגלגול גרם להם שיבא
להם כמעשה הרשעים, כאלו היו
רשעים, כך יבאו להם יסורים
ודחק, ואלו הם שנשמותיהם
מהצד של אדם והבל, שזה חטא
במחשבה ומעשה, ומשום זה
אמר עליהם הכתוב בשגם, זה
הבל, גם - לרבות אדם.

אמרו לו: ידענו שמחשבה היא
אדם קדמון, מ"ה שלמעלה, מ"ה
שמו, מעשה כ"ח שלו, עשרים
ושמונה אותיות של מעשה של
בראשית ברא וכו', והכל חכמה,
כח מה, אם כן במה היו יכולים
לחטא כאן? אמר להם: בודאי
כל מי שחטא בגופו ששם
המעשה, ובנשמתו ששם
המחשבה, כאלו חטא באותו
שהוא נברא בדמותו. זהו שכתוב
ויברא אלהים את האדם בצלמו
וכו'.

ויש רשעים שמגיע אליהם
כמעשה הצדיקים, שיש להם

נעשה על הארץ, אית הבל ואית הבל, אית
הבל ממארי דשקרא דאתמר בהון (ירמיה י'
טו) הבל המה מעשה תעתועים, דאינון תועים
בעובדא דשקרא.

ויש הבל דאתמר ביה, (דברים ח ג) פי על כל
מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, ודא הבל
דאורייתא, דאיהו חמשה חומשי תורה, מן
ב' דבראשית עד ל' לעיני כל ישראל, ודא
הוא הב"ל, והא שית אינון עם זה ספר, אלא
דא ו' דאיהו קול דסליק בהבל דאיהו ה',
זכאה איהו מאן דמחבר לון פחדא, ואפיק
לון מפומוי ברחימו ודחילו די"ה, ובגין
דא (קהלת ח יד) יש הבל וכו', אשר יש צדיקים
שמגיע אליהם כמעשה הרשעים.

אמרו ליה חבריא רבי רבי אי הכי דאינון
צדיקיא אמאי מגיע אליהם כמעשה
הרשעים, אמר לון גלגולא גרים לון דייתי
לון פעובדא דרשיעיא, כאלו הוו רשיעיא הכי
ייתי לון יסורין ודחקין, והאי אינון דנשמתינ
דלהון מסטרא דאדם והבל, דדא חאב
במחשבה ועובדא, ובגין דא אמר עלייהו
קרא (קהלת א טו) בשגם זה הבל, גם לרבות אדם.
אמרו ליה ידענא דמחשבה איהי אדם
קדמאה, מ"ה דלעילא, מ"ה שמו,
עובדא כ"ח דיליה, כ"ח אתוון דעובדא
דבראשית ברא וכו', וכלא חכמה כח מה, אם
כן במאי הוו יכלי למחטי הכא, אמר לון
בודאי כל מאן דחב בגופיה דתמן עובדא,
ובנשמתיה דתמן מחשבה, כאלו חאב ביהווא
דאתברי איהו בדיוקניה, דדא הוא דכתיב
(בראשית א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו
וכו'.

ויש רשעים שמגיע אליהם כמעשה

הַצְדִּיקִים, דְּאֵית לֹון עֹותְרָא וּשְׁלָם וַאֲרִיכוּ
 דְּיוֹמִין בְּהַאי עֲלָמָא, אָמְרוּ לִיה בְּתַר דְּאִינוּן
 רְשָׁעִים אָמְאֵי אֵית לֹון כָּל הַאי יָקָר, אָמַר לֹון
 הַאי טוֹבָה דְּלֵהוּן אִיהוּ הֶבֶל וְרַעוּת רִוּחַ,
 דְּגִלְגּוּלָא דְּלֵהוּן גָּרִים לֹון דְּהוּוּ רְשָׁעִים
 גְּמוּרִים, וְעַבְדוּ (זְכוּן כַּמָּה מְנִיָּהוּ, וְאִתְקַצְרוּ בְּקַצְרוֹת שְׁנִין
 וְלֹא אִשְׁתַּלִּים לֹון), כַּמָּה מִיְנֵי טַבִּין, אֵייתִי לְהוּן
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִלְגּוּלָא לְאַשְׁלָמָא לֹון
 אַגְרִיָּיהוּ בְּהַאי עֲלָמָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (דְּבָרִים
 ז') וּמְשַׁלֵּם לְשִׁנְאֵיו אֶל פְּנֵיו וְכוּ', וְעַלִּיָּיהוּ
 אֲתַמַּר (קֹהֶלֶת ח') וּבִכְן רֵאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים
 וּבָאוּ וְכוּ'. (דָּף קִיא ע"ב) אֲדַהְכִי הָא רַבִּי פְּנַחֶס
 קָא נְחִית מִמְתִּיבְתָא עֲלָאָה, וְאִתְחַזִּי תַחֲתוֹת
 טוֹלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר לִיה מַאי הֶבֶל אֲשֶׁר
 נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, וְכִי עַל הָאָרֶץ אֲתַעְבִּיד הֶבֶל,
 אֲלֹא כַּמָּה דָּאת אָמַר (בְּרַאשִׁית ב') וְאֵד יַעֲלֶה מִן
 הָאָרֶץ, דְּאֵית הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, הֶבֶל
 דְּצִלוֹתִין וְהֶבֶל דְּאוּרִיתָא אֲתַעְבִּיד עַל אַרְעָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהִי שְׁכִינְתִּיהָ, דְּאֲתַמַּר
 בָּהּ (יִשְׁעִיָּה סו א') וְהָאָרֶץ הִדָּם רַגְלִי, וּמַאי נִיהוּ הֶבֶל
 דְּאֲתַעְבִּיד עֲלִיהָ, אֲלֹא הַפּוֹךְ הֶבֶל וְתַשְׁפַּחִיהָ
 הִלֵּב, וּמְנִיָּה נָפִיק הֶבֶל וְדָא נֶפֶשׁ וּבִיה סָלִיק
 דְּבוּר, רִוּחָא נָפִיק מֵאוּדְנָא שְׁמַאלָא דְלִבָּא,
 וּמְנִיָּה נָפִיק קָלָא, וְקָלָא אִיהוּ אֵילָנָא, דְּאִתְפַּלֵּג
 לְכַמָּה קָלִין דְּאִינוּן עֲנַפִּין דְּאֵילָנָא, וְאֵיבָא
 דִּילִיה דְּבוּר, וְתַרְוִיָּיהוּ עֵץ פְּרִי, וְאִינוּן גּוּף
 וּבְרִית, דָּא עֵץ ו', וְדָא פְּרִי י' אוֹת הַבְּרִית.

ה' תַּתָּאָה שְׁרָשָׁא דְאֵילָנָא, דְּאֵית בִּיה תַּלְתַּת
 וְוִי"ן לְקַבֵּל תַּלְתַּת עֲנַפִּין דְּש, הַ עֲלָאָה תַּלְתַּת
 עֲנַפִּין, וְאִינוּן תַּלְתַּת וְוִי"ן מִן וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיִּט,
 הַאי אִיהוּ עֵץ הַחַיִּים דְּאֲעַקֵּר עֲנַפּוּי דְּקַצֵּץ
 בְּנֻטִיעוֹת וְאִסְתַּלַּק אֵיבָא, וְאֲתַמַּר בְּאֵילָנָא (דְּנִיָּאֵל
 ד' יא') גִּדּוּ אֵילָנָא וְקַצְצוּ עֲנַפּוּהִי וְכוּ', בְּרַם עַקֵּר

עֲשֶׂר וּשְׁלֹום וַאֲרִיכוּת יָמִים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. אָמְרוּ לוֹ: מֵאַחַר
 שְׁהֵם רְשָׁעִים, לָמָּה יֵשׁ לָהֶם אֵת
 כָּל הַכְּבוֹד הַזֶּה? אָמַר לָהֶם:
 הַטּוֹבָה הַזֹּאת שְׁלָהֶם הִיא הֶבֶל
 וְרַעוּת רִוּחַ, שְׁהַגִּלְגּוּל שְׁלָהֶם גָּרַם
 לָהֶם שְׁיָהוּוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעֲשׂוּ
 (זְכוּיֹת כַּמָּה מֵהֶם, וְהִתְקַצְרוּ בְּקֶצֶר שָׁנִים וְלֹא
 הִשְׁתַּלֵּם לָהֶם) כַּמָּה מִיְנֵי טוֹבוֹת,
 הִבִּיא אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּגִלְגּוּל לְהַשְׁלִים לָהֶם שְׁכָרָם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב וּמְשַׁלֵּם
 לְשִׁנְאֵיו אֶל פְּנֵיו כו', וְעַלִּיהֶם
 נֵאמַר וּבִכְן רֵאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים
 וּבָאוּ כו'. בִּינְתִים הִנֵּה רַבִּי פְּנַחֶס
 שִׁיּוּרָד מִהַיְשִׁיבָה הָעֲלִיּוֹנָה,
 וְנִרְאָה תַחַת צִלוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 וְאָמַר לוֹ: מַה זֶה הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
 עַל הָאָרֶץ, וְכִי עַל הָאָרֶץ נַעֲשָׂה
 הֶבֶל? אֲלֹא כַּמּוֹ שְׁנֵאמַר וְאֵד
 יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ, שִׁישׁ הֶבֶל אֲשֶׁר
 נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, הֵהֱבֵל שֶׁל
 תַּפְלוֹת וְהֵהֱבֵל שֶׁל הַתּוֹרָה נַעֲשָׂה
 עַל הָאָרֶץ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁהִיא שְׁכִינְתּוֹ, שְׁנֵאמַר בָּהּ
 וְהָאָרֶץ הִדָּם רַגְלִי, וּמַהוּ הֵהֱבֵל
 שְׁנַעֲשָׂה עֲלֵיהָ? אֲלֹא הַפּוֹךְ הֶבֶל
 וְתַמְצָא הִלֵּב, וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא הֶבֶל,
 וְזוֹ הַנֶּפֶשׁ, וּבָהּ עוֹלָה הַדְּבוּר,
 הַרוּחַ יוֹצֵאת מֵאוּן שְׁמַאל שֶׁל
 הִלֵּב, וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא הַקּוֹל, וְהַקּוֹל
 הוּא הָאֵילָן, שְׁנַחֲלַק לְכַמָּה קוֹלוֹת
 שְׁהֵם עֲנַפֵּי הָאֵילָן, וְהַפְּרִי שֶׁלוֹ
 הוּא הַדְּבוּר, וּשְׁנֵיָהֶם עֵץ פְּרִי, וְהֵם
 גּוּף וּבְרִית, הָעֵץ זֶה ו', וְהַפְּרִי זֶה
 י', אוֹת הַבְּרִית.

ה' הַתַּחֲתוֹנָה שְׁרַשׁ הָאֵילָן, שִׁישׁ
 בּוֹ שְׁלֹשָׁה וְוִי"ם כְּנֶגֶד שְׁלֹשָׁה
 הָעֲנַפִּים שֶׁל ש, ה' הָעֲלִיּוֹנָה
 שְׁלֹשָׁה עֲנַפִּים, וְהֵם שְׁלֹשַׁת
 הַוְוִי"ם מִן וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיִּט, זֶהוּ
 עֵץ הַחַיִּים שְׁעָקֵר עֲנַפּוּי, שְׁקַצֵּץ
 בְּנֻטִיעוֹת וְהִסְתַּלַּק הַפְּרִי, וְנֵאמַר

בְּאֵילָן גִּדּוּ הָאֵילָן וְקִצְצוּ עֲנָפָיו
וְכוּ. בְּרִם, עֵקֶר שְׂרָשָׁיו בְּאֶרֶץ
הַשְּׂאִירוֹ, שְׁהִיא ה' הַתְּחַתּוּנָה,
הַסְּתַלֵּק הו"י וְנִשְׁאַרָה ה', וּמִשׁוּם
זֶה שְׁלֹשׁ מִשְׁמֵרוֹת הו"י הַלֵּילָה,
וּבְכָל מִשְׁמֵר וּמִשְׁמֵר יוֹשֵׁב
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׂוֹאֵג כְּאֵרִי
וְכוּ, ה' שֶׁל הַלֵּילָה עֲלֶיהָ שׂוֹאֵג
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁלְשׁ
מִשְׁמֵרוֹת שְׁשֵׁם הו"י, שֵׁם הו"י
הוּא וְדָאֵי.

וּמִנּוּן לָנוּ שְׁעֵקֶר אָדָם אֵת הָאֵילָן
וְהַפְּרִי וְהָעֲנָפִים שְׁלוֹ, וְלֹא נִשְׁאַר
שֵׁם אֲלֵא הַשְּׂרֵשׁ שְׁהִיא ה'
הַתְּחַתּוּנָה? זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיֹּאמֶר לוֹ
אֵיכָה, כְּמוֹ שְׂאִיכָה שְׁנֹאמֵר בֵּה
אֵיכָה יִשְׁבֶּה בְּדָד, אֵיךְ ה' יִשְׁבֶּה
בְּדָד? בְּגִלּוֹל זֶה הַתְּגַלְגָּל אָדָם
בְּשִׁלְשֵׁת הָאֲבוֹת, שְׁהֵם עֲנָפֵי
הָאֵילָן וְהַגּוֹיָף וְהַפְּרִי שֶׁל הָאֵילָן,
וְהַתְּתַקֵּן מֵהַ שְׁעֵקֶר, יֵרֵד בְּאֲבָרִם
וְנִטְעַב בּוֹ ה', שְׁהִיא עֲנָפֵי הָאֵילָן,
יֵרֵד בְּיִצְחָק וְעֵשָׂה פְרִי שְׁהוּא י'
מִן יִצְחָק, יֵרֵד בְּיִעֲקֹב וְנִטְעַב בּוֹ ו'
שְׁהוּא הָאֵילָן, שְׁנֹאמֵר בּוֹ וְאֵלֵהִי
יִעֲקֹב.

אַחַר כֵּן בָּא מֹשֶׁה שְׁנֹאמֵר בּוֹ
בְּשִׁגְם הוּא בְּשׂוֹר, שִׁגְם זֶה הַבֵּל,
וְהוֹרִיד חֲמֹשֶׁה חֲמִשֵׁי תוֹרָה,
שְׁהִיא שְׂרֵשׁ הָאֵילָן, וְהַשְּׁלִים אֵת
הָאֵילָן בְּשֵׁם שֶׁל יְהו"ה, וּמִשׁוּם
זֶה הַשְּׁתַלֵּם בּוֹ שֵׁם יְהו"ה, כְּמוֹ
שְׁנֹאמֵר וַאֲמָרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה
אָמַר אֵלֵיהֶם, כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה
אֵלֶיךָ יְהו"ה, שְׁלֹאֲבוֹת לֹא הַתְּגַלָּה
לָהֶם, מִשׁוּם שְׁהֵשֵׁם לֹא הָיָה
שְׁלֵם, בְּאֲבוֹת לֹא הַתְּגַלָּה לָהֶם,
זֶהוּ שְׁכַתּוּב וּשְׁמִי יְהו"ה לֹא
נִוְדַעְתִּי לָהֶם, בְּמַה שְּׁחֲטָא אָדָם
הַתְּתַקֵּן, וּבְמַה שְּׁחֲטָא הַבֵּל
הַתְּתַקֵּן, וְחֲזוֹר הַכֵּל בְּתַקְוִינּוּ
בְּעֲנָפָיו, בְּשְׂרָשָׁיו, בְּגוֹפּוֹ, בְּפְרִיּוֹ,
וְהַכֵּל הַשְּׁתַלֵּם בְּכ"ר שְׁהוּא מֹשֶׁה,
וּמִתְחִיל בְּב' שְׁהִיא בְּרַכָּה לְהוֹצִיא

שְׂרָשׁוּהִי בְּאַרְעָא שְׁבָקוּ, דְּאִיהוּ ה' תְּתַאָּה,
אֲסַתְּלַק הו"י וְאֲשַׁתְּאַר ה', וּבְגִין דָּא שְׁלֹשׁ
מִשְׁמֵרוֹת הו"י הַלֵּילָה, וּבְכָל מִשְׁמֵר וּמִשְׁמֵר
יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׂוֹאֵג כְּאֵרִי וְכוּ, ה'
דְּהַלֵּילָה עֲלֶיהָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שׂוֹאֵג בְּשִׁלְשׁ
מִשְׁמֵרוֹת דְּתַמְן הו"י, תַּמְן הו"י אִיהוּ וְדָאֵי.

וּמִנָּא לָן דְּאֵעֲקֵר אָדָם אֵילָנָא וְאֵיבָא וְעֲנָפִין
דִּילֵיהָ, וְלֹא אֲשַׁתְּאַר תַּמְן אֲלֵא שְׂרָשָׁא

דְּאִיהִי ה' תְּתַאָּה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ג'
ט) וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה, כְּגוֹוֹנָא דְאֵיכָה דְאֲתַמֵּר
בֵּיהּ (אֵיכָה א א) אֵיכָה יִשְׁבֶּה בְּדָד, אֵיךְ ה' יִשְׁבֶּה
בְּדָד, בְּגִין דָּא אֲתַגְלַגֵּל אָדָם בְּתַלְתָּ אֲבָהִין,
דְּאֵינוּן עֲנָפִין דְּאֵילָנָא וְגוֹפָא וְאֵיבָא דְאֵילָנָא,
וְאֲתַתְּקֵן מַה דְּאֵעֲקֵר, נְחִית בְּאֲבָרִם וְנִטְעַב בֵּיהּ
ה' דְּאִיהִי עֲנָפִין דְּאֵילָנָא, נְחִית בְּיִצְחָק וְעֵבִיד
אֵיבָא דְאִיהוּ י' מִן יִצְחָק, נְחִית בְּיִעֲקֹב וְנִטְעַב
בֵּיהּ ו' דְּאִיהוּ אֵילָנָא, דְאֲתַמֵּר בֵּיהּ וְאֵלֵהִי
יִעֲקֹב.

לְבַתֵּר אַתָּא מֹשֶׁה דְאֲתַמֵּר בֵּיהּ (בראשית ו'
א) בְּשִׁגְם הוּא בְּשׂוֹר, שִׁגְם זֶה הַבֵּל,
וְנְחִית חֲמֹשֶׁה חֲמִשֵׁי תוֹרָה, דְּאִיהִי שְׂרָשָׁא
דְּאֵילָנָא, וְאֲשְׁלִים אֵילָנָא בְּשֵׁמָא דִּיהו"ה, וּבְגִין
דָּא אֲשַׁתְּלִים בֵּיהּ שֵׁם יְהו"ה, כְּמַה דְאֲתַ
אָמַר (שמות ג יג) וַאֲמָרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה אָמַר
אֵלֵיהֶם, (שם ד א) כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה אֵלֶיךָ
יְהו"ה, דְּלֹאֲבָהֶן לָא אֲתַגְלִי לִוְן, בְּגִין דְּלֹא
הוּהוּ שְׁלִים שְׁמָא, בְּאֲבָהֶן לָא אֲתַגְלִיא לִוְן,
הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ו ג) וּשְׁמִי יְהו"ה לֹא
נִוְדַעְתִּי לָהֶם, בְּמַה דְחָב אָדָם אֲתַתְּקֵן, וּבְמַה
דְחָב הַבֵּל אֲתַתְּקֵן, וְאֲתַחֲזוֹר כְּלָא בְּתַקְוִינִיהּ
בְּעֲנָפָיו בְּשְׂרָשָׁיו בְּגוֹפִיהּ בְּאֵיבִיהּ, וְכִלָּא
אֲשַׁתְּלִים בְּכ"ר דְּאִיהוּ מֹשֶׁה, ב"ר מִן
ב"ר מִן בְּרֵאשִׁית, מַה שְּׁהִיהָ שְׁת יֵרְדָה לְשֵׁם י' וְנַעֲשֶׂה שִׁי"ת,

את הארץ מקללתה, שנאמר בה ארורה האדמה בעבורך, ואחר ירדה ר' עליה, שהיא ראשית חכמה, וכשקרב להר סיני, ירדה א' מן בראשית, שהיא אנכי, וירד עליה הכתר, שהן האותיות של עשר אמירות, והשתלם האילן בכל התקונים שלו.

אמרו לו: רבי רבי, הרי האילן שלם ביהו"ה, למה ירדה א' מן בראשית? אלא משום שהוא מעין להשקות את האילן, שמשם אלהי"ם מליא"ה מכל תשע הספירות, שהם בבראשית, שש הן שש הספירות, ברא, שלש ספירות העליונות, אלהי"ם היא העשירית מליאה מכל התשע, השלמות של כלם, ומשום זה בראשית ברא אלהי"ם, בראשית ברא עם אלהי"ם, את השמים ואת הארץ. באו לנשק אותו ופרח למעלה.

אמר רבי שמעון: חברים, בודאי שהקדוש ברוך הוא הסכים עמנו, שעליונים ותחתונים להיות עמנו בחבור הזה, אשרי הדור שזה התגלה בו, שעתידי כל זה להתחדש על ידי משה בסוף הימים בדור האחרון, לקיים את הפתוב מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה, ובו מ'מכון ש'בתו ה'שגית, אשרי העם שפכ"ה לו בגימטריא מ"ש"ה, אשרי העם שיהו"ה אלהיו, שעליו נאמר דור הלך ודור בא, ואין דור פחות מששים רבוא, ועליו נאמר דבר צנה לאלף דור, והתפשטותו היא בכל דור ודור ובכל צדיק וחכם שמתעסק בתורה, עד ששים רבוא, להשלים את כלם מהפגם שלהם, וסוד הדבר - והוא מחלל מפשעינו, שהוא שקול לכלם,

בראשית, מה דהוה שת נחית תמן י' ואתעביד שי"ת, ומתחיל בב' דאיהי ברכה לאפקא ארעא מלווטיא, דאתמר בה (בראשית ג יז) ארורה האדמה בעבורך, ולבתר נחית ר' עליה דאיהי ראשית חכמה, וכד קריב לטורא דסיני נחית א' מן בראשית דאיהי אנכי, ונחית עליה פתר, דאינון אתוון דעשר אמירן, ואשתלים אילנא בכל תקונין דיליה.

אמרו ליה רבי רבי, הא אילנא שלים ביהו"ה, אמאי נחית א' מן בראשית, אלא בגין דאיהו נביעו לאשקאה אילנא, דמתמן אלהי"ם מליא"ה מכל תשע ספיראן, דאינון בבראשית, שית אינון שית ספיראן, ברא תלת ספיראן עלאין, אלהי"ם איהו עשיראה מליאה מפלהו תשע, שלימו דכלהו, ובגין דא בראשית ברא אלהי"ם, בראשית ברא עם אלהי"ם, את השמים ואת הארץ, אתו לנשקא ליה פרח לעילא.

אמר רבי שמעון חבריא בודאי קודשא בריך הוא אסתפם עמנא, עלאין ותתאין למהוי בהאי חבורא, זפאה דרא דהאי אתגלייא ביה, דעתיד פוליי האי לאתחדשא על ידא דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה, לקיימא קרא (קהלת א ט) מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה, וביה (דף קיב ע"א) (תהלים לג יד) מ'מכון ש'בתו ה'שגית, (שם קמד טו) אשרי העם שפכ"ה לו בגימטריא מ"ש"ה, אשרי העם שיהו"ה אלהיו, דעליה אתמר (קהלת א ד) דור הולך ודור בא, ולית דור פחות מששים רבוא, ועליה אתמר (תהלים קה ה) דבר צנה לאלף דור, ואתפשטותיה הוא בכל דרא ודרא, בכל צדיק וחכם דמתעסק באורייתא, עד שתין רבוא, לאשלמא לכלהו מפגימו דלהון, ורזא דמלה (ישעיה נג ה) והוא מחולל

(ישעיה נג ה) והוא מחולל

כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה,
אִשָּׁה אַחַת יִלְדָה שְׁשִׁים רַבּוּא,
וּמִיָּהוּ? מִשֶּׁה שֶׁשְּׁקוּל כְּשִׁשִּׁים
רַבּוּא, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר עָלָיו דּוֹר
הַלֶּךְ (דּוֹר בָּא), לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְדוֹר
בָּא הוּא יבֵּא כְּמוֹ מִקְדָּם.

וְעוֹד, כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע
אַחַר, הַתְּפַשְׁטוּתוֹ שֶׁל שֵׁת הִיְתָה
עַד יַעֲקֹב, שֶׁפָּרַח בּוֹ י' מִן שֵׁת
וְנִשְׂאָר שֵׁת, וְנִשְׂאָר יַעֲקֹב עַקֵּב,
שֶׁיַּעֲקֹב הָיָה דְיוֹקְנוֹ שֶׁל אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵה, יִפְיוֹ שֶׁל
יַעֲקֹב כְּעֵין יִפְיוֹ שֶׁל אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, וּבִשְׂכִיל הִי' הַזֶּה נֶאֱמַר
אֲבָן מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים, שֶׁהֵם אַבְרָהָם
וַיִּצְחָק, שֶׁנֶּאֱמַר בֵּה לְאָדָם, הוּא
יִשׁוּפֵף רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפְנֵנוּ עַקֵּב,
שֶׁהָיוּ יוֹדְעִים שֶׁהָיָה עֲתִיד לְלַקּוֹת
מִהַנְחָשׁ, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בֵּה אֲבָן
מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים.

אָמְרוּ לוֹ הַחֲבֵרִים: וְהָרִי אָמַר רַבִּי
פְּנַחֵס שְׂאוֹת י' הִיא בְּיִצְחָק?
אָמַר: וְדָא י' עֲלִיוֹנָה הִיא מִן
חֲכָמָה, וְזוֹ הִיא י' קְטָנָה, וּמִשּׁוּם
זֶה נֶאֱמַר בֵּה עַקֵּב, זֶהוּ שֶׁפְּתוּב
וְאַתָּה תִּשׁוּפְנֵנוּ עַקֵּב, וְזוֹ כֶּף יִרְף
יַעֲקֹב שֶׁנֶּאֱמַר בֵּה וַיִּגַע בְּכַף יִרְכוֹ,
וְנֶאֱמַר בּוֹ וַיִּגַע בְּכַף יִרְכוֹ, וְנֶאֱמַר
בּוֹ וְהוּא צִלַּע עַל יִרְכוֹ, וְזֶה י' מִן
אֲדָנִי, וְהוּא י' מִן הוּהוּ, שֶׁבֵּה
וַיִּסְתַּר מִשֶּׁה פְּנִיּוֹ כִּי יִרָא מִהֵבִיט
לְמִקּוֹם שֶׁחֲטָא בְּרֵאשׁוֹנָה, לְפָנָי
שִׁבְא בְּגִלְגּוּל. כִּיּוֹן שֶׁבֵּא יַעֲקֹב
לְשֵׁם, מִיָּד - וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּה
וַיִּבֶן לוֹ בֵּית, בֵּית י', מִיָּד הַשְּׁתַלְמָה
י' עִם עַקֵּב וַנְעֲשֶׂה יַעֲקֹב, וְזֶהוּ
שֶׁאָמַר הַפְּתוּב יִבְא יַעֲקֹב שְׁלָם,
וְאַחַר כֶּף בֵּא מִשֶּׁה וְהַפֶּף הוּהוּ
מִדִּין לְרַחֲמִים, וְחֲזוֹר יְהוּהוּ, וְזֶהוּ
הַסּוּד שֶׁל אֲבָן מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים.
בְּאוֹתוֹ זְמַן כָּלָם אָמְרוּ מֵאֵת
יְהוּהוּ הִיְתָה זֹאת כּו'.
יְהוּהוּ הִיְתָה זֹאת כּו'.

מִפְּשָׁעֵנוּ, דְּאִיהוּ שְׁקִיל לְכִלְהוּ, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ
מֵאִרֵּי מִתְנִיתִין אִשָּׁה אַחַת יִלְדָה שְׁשִׁים רַבּוּא,
וּמִנּוּ מִשֶּׁה דְּשְׁקִיל כְּשִׁשִּׁים רַבּוּא, וּבְגִין דָּא
אֶתְמַר עָלֶיהָ דּוֹר הוֹלֵךְ (וְדוֹר בָּא) לְהֵוּא עַלְמָא,
וְדוֹר בָּא אִיהוּ יִיְתִי כְּמִלְקָדְמִין.

וְעוֹד (בְּרֵאשִׁית ד כה) כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחַר,
שֵׁת אֶתְפַּשְׁטוּתִיהָ הָיָה עַד יַעֲקֹב, דְּפָרַח
בֵּיהּ י' מִן שֵׁת וְאֶשְׁתָּאָר שֵׁת, וְאֶשְׁתָּאָר יַעֲקֹב
עַקֵּב, דִּיעַקֵּב דִּיוֹקְנִיהָ דְּאָדָם קְדַמָּא הָיָה,
כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ שׁוּפְרִיהָ דִּיעַקֵּב כְּעֵין שׁוּפְרִיהָ
דְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וּבְגִין הָאֵי י' אֶתְמַר (תְּהֵלִים קיח)
אֲבָן מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים, דְּאִינוּן אַבְרָהָם וַיִּצְחָק,
דְּאֶתְמַר בֵּה לְגַבֵּי אָדָם (בְּרֵאשִׁית ג טו) הוּא יִשׁוּפֵף
רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפְנֵנוּ עַקֵּב, דִּהוּוּ יִדְעִין דִּיהוּהוּ
עֲתִידָה לְאַלְקָאָה מִחוּיָא, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בֵּה
אֲבָן מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים.

אָמְרוּ לִיהַ חֲבֵרִיא, וְהָא אָמַר רַבִּי פְּנַחֵס דָּאֵת
י' אִיהִי בְּיִצְחָק, אָמַר וְדָא י' עֲלָאָה
אִיהִי מִן חֲכָמָה, וְהָאֵי אִיהִי י' זַעִירָא, וּבְגִין
דָּא אֶתְמַר בֵּה עַקֵּב, הָדָא הוּא דְכִתִּיב וְאַתָּה
תִּשׁוּפְנֵנוּ עַקֵּב, וְדָא כֶּף יִרְף יַעֲקֹב, דְּאֶתְמַר
בֵּה (בְּרֵאשִׁית לב כו) וַיִּגַע בְּכַף יִרְכוֹ, וְאֶתְמַר בֵּיהּ
וְהוּא צִלַּע עַל יִרְכוֹ, וְדָא י' מִן אֲדָנִי, וְאִיהוּ
י' מִן הוּהִי, דְּבֵה (שְׁמוֹת ג ו) וַיִּסְתַּר מִשֶּׁה פְּנִיּוֹ כִּי
יִרָא מִהֵבִיט לְאַתָּר דְּחַב בְּדְקָדְמִיתָא, קְדָם
דִּיִּי בְּגִלְגּוּלָא, כִּיּוֹן דָּאֵתָא יַעֲקֹב תַּמָּן,
מִיָּד (בְּרֵאשִׁית לג יז) וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּה וַיִּבֶן לוֹ בֵּית,
בֵּית י', מִיָּד אֶשְׁתַּלְמִים י' בְּעַקֵּב וְאַתְעִבִיד יַעֲקֹב,
וְדָא אִיהוּ דְּאָמַר קְרָא (שׁם טו) וַיִּבְא יַעֲקֹב שְׁלָם,
וּלְבַתָּר אֶתָּא מִשֶּׁה וְהַפֶּף הוּהִי מְדִינָא לְרַחֲמִי
וְאַתְחֲזוֹר יְהוּהוּ, וְדָא אִיהוּ רְזָא אֲבָן מֵאִסוֹ
הַבּוֹנִים, בְּהֵוּא זְמַנָּא אָמְרוּ כְּלָהוּ מֵאֵת יְהוּהוּ
הִיְתָה זֹאת כּו'.

(אמר המגיד זה הלשון מצאתי בספר אחר).

בראשית, אין ראשית אלא נשמה. אמר לו, מפאן נודע שבאות ברית המילה הזו חטא אדם וכל הדורות שבאו אחריו, וזהו שאמר הכתוב פקד עון אבות על בנים, משום שמעשה אבותיהם בידיהם. אמר לו, נמצא ששת גלגול של אדם והכל, שנאמר בו בשגם הוא בשר, בשגם זה הכל, וסוד הדבר - אז הוחל לקרא בשם יהו"ה, ואדעך בשם, אז, אותו שנאמר בו אז ישיר משה, בשם יהו"ה ואדעך בשם, בשני שמות, מה שמו ומה שם בנו, ונאמר בו הוחל, שמשם השתת העולם.

בינתים הנה רבי שמעון ורבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר החברים פגשו את רבי אלעזר וחקריו שהיו עמו. אמר להם, במה עסקתם? אמרו לו, בסוד הגלגול של אדם והכל. אמר, ודאי בסוד העליון שהיינו מתעסקים אתם הייתם מתעסקים.

פתח כמו מקדם ואמר, יש הכל אשר נעשה על הארץ וכו', זה אדם והכל, במחשבה ובמעשה חטאו, כמו שבארנו למעלה, ומהם מחשבה ומעשה? האב והאם, חכמה ובינה, שעליהם נאמר כלם בחכמה עשית, הרי

עשיה, משום ששם פתח מה, זו החכמה שהתחלקה לשני צדדים, מ"ה הוא אדם, מחשבה - חשב מ"ה, מ"ה - אדם, תמצא שאדם הוא מחשבה, בינה שם י"ה, האב והאם, והבן בתוכם העמוד שסומך אותם, אותו שנאמר בו בשגם הוא בשר, בשגם זה הכל, שהוא משה, משם היה, וכך פרשוהו הראשונים בשגם זה משה, הכל נקרא על שם ב' מן בראשית, ל' לעיני כל ישראל, ה' חמשה חמשי תורה דעתיד לאתייבא על פי יהו"ה יחיה האדם.

ויש הכל של הצד האחר שנאמר בו הכל המה מעשה תעוועים, וזהו הכל של נבלות הפה ודברים בטלים, שאין בהם תועלת כלל, ומשום זה יש הכל כו' שמגיע אליהם כמעשה הרשעים ויש הכל אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים. מי זה הרשעים? זה סמאל ונחש, ש של משה

בראשית לית ראשית אלא נשמה, אמר ליה מהכא אשתמודע דבהאי אות דברית מילה האב אדם וכל דרין דאתו אבתריה ודא איהו דאמר קרא פקד עון אבות על בנים בגין דמעשה אבותיהם בידיהם, אמר ליה אשתכח דשת איהו גלגולא דאדם והכל דאתמר ביה בשגם הוא בשר בשגם זה הכל ורזא דמלה אז הוחל לקרוא בשם יהו"ה, ואדעך בשם, אז, ההוא דאתמר ביה אז ישיר משה, בשם יהו"ה ואדעך בשם, בתרין שמחן מה שמו ומה שם בנו ואתמר ביה הוחל דמתמן הושתת עלמא.

אדהכי הא רבי שמעון ורבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר חבריא, פגעו ברבי אלעזר וחקריו דהוו עמיה, אמר לון במאי עסקיתו אמרו ליה ברזא דגלגולא דאדם והכל, אמר ודאי ברזא עלאה דהוינא משתדלון, הויתון אתון משתדלון.

פתח במלקדמין ואמר יש הכל אשר נעשה על הארץ וכו', דא אדם והכל, במחשבה ובמעשה האב, כמה דאוקימנא לעילא, ומאי ניהו מחשבה ומעשה, אבא ואימא חכמה ובינה עליהו אתמר כלם בחכמה עשית הרי עשיה בגין דתמן כח מה, דא חכמה דאתפלג לתרין סטרוי, מ"ה איהו אדם מחשבה חשב מ"ה, מ"ה אדם, תשכח דאיהו אדם מחשבה, בינה, תמן י"ה אבא ואמא ובן בגוייהו עמוד דסמיד לון, תהוא דאתמר ביה בשגם הוא בשר, בשגם זה הכל, דאיהו משה, מתמן הוה, והכי אוקמוהו קדמאין בשגם זה משה, הכל אתקרי על שם ב' מן בראשית, ל' לעיני כל ישראל, ה' חמשה חמשי תורה דעתיד לאתייבא על ידיה, ודא איהו הב"ל, דאתמר ביה כי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם.

ואית הכל דסטרא אחרא דאתמר ביה הכל המה מעשה תעוועים ודא הוא הכל דנבלות הפה ופתגמין במלין דלית בהו תועלת כלל, ובגין דא יש הכל וכו' שמגיע אליהם כמעשה הרשעים ויש

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגברתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשי"ת וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מַאֲן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קַדָּם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלִינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדָּם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלִינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾

שֵׁן לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ

סֵפֶר הַזֹּהָר הַקֹּדֶשׁ

מִנְקֵד
עִם לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

וּבּוֹ:
סֵפֶר הַזֹּהָר
זֹהָר חֲדָשׁ
תַּקּוּנֵי הַזֹּהָר

*

הַמְחַלֵּק
ל-960 קוֹנְטֵרָסִים
(ב-32 פְּרָכִים)

פְּרָךְ א' - חֵלֶק א'
קוֹנְטֵרָס מִסְפֵּר

1

"הראנו בנינו שמחנו בתקוני"

נחל לכיש 24/8, בית שמש
054-843-6784